Milliyet

ÇOCUK

16 Temmuz 1979 • Sayı 29 • 10 Lira

Her hafta

ANSİKLOPEDİ eki armağan ediyoruz

Bir çizgi romanın tamamı

BIR ASKERIN SERÜVENLERI

BU SAYIDA YENİ SERÜVENLERİYLE

PITIRCIK

VE ARKADAŞLARI

KAPTAN VE ÇOCUKLARI

JOE MUSIAL

BRAVO SARIKIZ.. ÇOK GÜZEL DANSEDİYORSUN

HIH!

HAH-HAA.. TIPKI BİR KUĞU GİBİ...

NE BİÇİM BİR DANS BU? AYAKLARININ UCUNDA DÖNMEYE ÇALIŞIYORSUN.. ONUN YERİNE BİR TOPAÇ AL DAHA İYİ OLUR.. HAH-HA-HA!

BOOOO! SEN NE ANLARSIN..

HA! HA! HA!

KAPTAN'IN ÇOK GÜZEL DANSETTİĞİNİ BİLİYOR MUYDUN?

TABİİ YA.. NE SANDIN?

ACABA BU İP YETERİ KADAR SAĞLAM MI?

TABİİ BALINAYI BİLE ÇEKER

DANSET GÜZEL BALERİN.. DANSET

!! #★6

SİZİ GİDİ YARAMAZLAR!

BAKSANA SARIKIZ NEDEN KAPTAN'LA BİRLİKTE DANSET-MİYORSUN?

KOSKOCA ADAMSIN. BİR DE İPE ÇIKMIŞ OYNUYORSUN..

MUSIAL

PUF-PUF

OKURUN SESİ

● "Milliyet Çocuk Klübü"nün kurulacağını duyduğum zaman çok sevindim. Klübe hemen üye olacağım. Sizlere başarılar dilerim.
ONUR YILDIRIM
(Bursa)

● Artık biz, "Milliyet Çocuk Dergisi" okurlarının da bir klübü olacağı için çok sevinçliyiz. Dergiyi çıkaranlara teşekkür ederiz.
MEHMET DAĞLI
(Ankara)

● "Milliyet Çocuk Klübü"nün kuruluş hazırlıklarının bir an önce bitirilmesini, etkinliklere başlanılmasını diliyorum.
CAN OKAY
(Edirne)

İlginize çok teşekkür ederiz sevgili okurlar. Dileklerinizi bir an önce yerine getireceğiz.

● "Püskül ile Çilli"yi çok seviyorum. Bu çizgi – romanın daha uzun bir süre yayımlanmasını dilerim.
OKAN DEMİR
(İstanbul)

bizden size

İLK duyurusunu 27. sayımızda yaptığımız, "Milliyet Çocuk Klübü"ne yurdun dört bir köşesinden mektuplar yağmaya başladı bile. Okurlarımızın büyük bir çoğunluğu, üyelik işlemlerinin bir an önce tamamlanmasını dileyerek, fotoğraflarını bizlere gönderiyorlar. Bu arada hemen anımsatalım: 27. sayımızdaki açıklamamızı okuyamayan kardeşlerimiz olabilir. onlara, "Milliyet Çocuk Klübü"ne üye olma koşullarını yeniden açıklıyoruz. Klübümüze üye olmak isteyen her okurumuz, üyelik işlemlerinin giderlerini karşılamak üzere:

Milliyet Gazetesi
Satış Servisi
Milliyet Çocuk Klübü
Cağaloğlu
İstanbul

adresine 25 lira gönderecektir. Paranın gönderildiğini belirten makbuzu, anne ve babasının adları, doğum tarihi ve yeri, adresi ve iki vesikalık fotoğrafını:

Milliyet Yayınları
Milliyet Çocuk Klübü
Cağaloğlu
İstanbul

adresine gönderecektir. Okurumuzun üyelik kartı hemen hazırlanacak ve plastik kılıf içinde kendisine postalanacaktır.

"Milliyet Çocuk Klübü" üyeleri, daha önce de belirttiğimiz gibi, bir çok olanaktan yararlanacaktır.

Halit Kıvanç

Her hafta çekilecek kuralarda, üyelerimiz kasetler, kitaplar ve başka sürpriz armağanlar kazanacaklardır. Yurdumuzun bütün kentlerinde yapılacak gösterilere ücretsiz olarak katılabilecekler, "Milliyet Yayınları" kitaplarını indirimli olarak alabileceklerdir.

NECATİ Cumalı günümüzün önde gelen ozan ve yazarlarından. 1957 yılında. "Değişik Gözle" kitabıyla Sait Faik Hikaye Armağanı'nı, 1969 yılında da, "Yağmurlu Deniz" kitabıyla Türk Dil Kurumu Şiir Ödülü'nü kazandı. Ozanın sizler için yazdığı son şiiri, dergimiz sayfalarında sunmaktan kıvanç duyuyoruz.

HALİT KIVANÇ ağabeyiniz yeni bilmecelerle köşesini süslüyor. Hepinizin ilgisini çekeceğini umduğumuz bu yazının başlığı: "Soralım Bulalım"...

GELECEK sayıda yine bu sayfada buluşmak üzere hepinize iyi günler, başarılı bir hafta dileriz.

İÇ SAYFALARDA

Uzay Çocukları / 4
Kalem / 8
Halit Kıvanç Sizlerle /9
Tarihte Bu Hafta / 10
Pembe Panter / 11
Pıtırcık'ın Serüvenleri /16
Kirpi Çocuk / 17
Mehmet'in Çevre Dosyası/18
Bir Askerin Serüvenleri /19
Öykülerle Atasözleri /51
Bizim Ali / 52
Benim Dünyam /53
Sümüklü Böcek /54
Matematik Oyunları /54
Püskül ile Çilli / 55
Mayalar / 56
Bilmece–Bulmaca / 62
Mektup Arkadaşı / 64
Okurdan Okura / 64
Yanıtlar / 64
Eğlence Sayfası / 66

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A. Ş. adına
ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın Müdürü: ÜLKÜ TAMER
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: GÜL ÖNET
Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Pazartesi günleri yayımlanır ● 16 Temmuz 1979 ● 1979 / Sayı 29 ● Sıra No. 320

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır ● *Adres:* Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları, Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul ● *Abone koşulları:* 1 yıl: 455 TL / 6 ay: 227.50 TL ● Uçakla: 1 yıl : 553 TL / 6 ay: 266.50 TL ● Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir ● Türkiye'de satış fiyatı: 10 TL ● Kıbrıs için satış fiyatı: 12.50 TL

UZAY ÇOCUKLARI

KUYRUKLU YILDIZ

SAYIN BAYIM ARAÇLA BAĞLANTIMIZ KESİLDİ..

BAŞLARINA BİR İŞMİ GELDİ ACABA ?

BELKİ DE KUYRUKLU YILDIZDA ÇOK DEĞERLİ MADENLER BULDULAR, KENDİLERİ SAHİPLENMEK İSTİYORLAR...

HEY ÇOCUKLAR! ŞURAYA BAKIN...

AAA! KUYRUKLU YILDIZ İKİYE BÖLÜNÜYOR!..

GÖZLERİME İNANAMIYORUM... NASIL OLUR BU ?

İKİ AYRI GÖK CİSMİNİN, EŞİT ETKİLİ ÇEKİMİNDE KALAN KUYRUKLU YILDIZ. DAĞINIK MADDELERDEN OLUŞTUĞU İÇİN BÖLÜNDÜ.

SAYIN BAYIM İLGİNÇ BİR ŞEY OLDU.. KUYRUKLU YILDIZ İKİYE BÖLÜNDÜ !

VAY. VAY. VAY! KUYRUKLU YILDIZ GERÇEKTEN İKİYE BÖLÜNMÜŞ.. BİR TANE İKEN İKİ TANE OLMUŞ..

ALÇAKLAR DEĞERLİ MADENLERİ BULUNCA BÖLÜŞTÜLER KUYRUKLU YILDIZIMI.. YILDIZ HIRSIZLARI NE OLACAK!

ÇOCUKLAR KUVRUKLU YILDIZIN AYRILAN PARÇASI GEZEGENİN ÇEKİMİNE GİRDİ...

SAYIN BAYIM. KUVRUKLU YILDIZIN, AYRILAN PARÇASI HIZLA GEZEGENE YAKLAŞIYOR!

DOĞRU MU BU? OYSA BEN YILDIZIMI ÇALDIKLARINI SANMIŞTIM.

NE YAPACAĞIZ ŞİMDİ? BİR KAÇ GÜN SONRA GEZEGENE ÇARPAR!

NE TARAFINA ÇARPACAĞINI HESAPLAYIN DA. BEN ÖBÜR YANA GİDEVİM...

İKİ GÜN SONRA

BAKIN NE KADAR YAKLAŞTI.

ÇARPACAK GEZEGENİMİZE ÇARPACAK..

DAĞILIYOR!

EVET DAĞILIYOR!

KUYRUKLU YILDIZ DAĞILA DAĞILA KÜÇÜCÜK PARÇALARA AYRILDI.. MİNİK PARÇALAR ATMOSFERE DAĞILDILAR. SÜRTÜNME HIZIYLA YANMAYA BAŞLADILAR..

GEZEGENİN GÖKLERİNDE SAATLERCE KAYAN YILDIZLAR GÖRÜNDÜ

ERTESİ GÜN HERŞEY SAKİNDİ...

NE OLDU ÇOCUKLAR KUYRUKLU YILDIZ NEREDE?

KOCAMAN YILDIZ. ATMOSFERE GİRİNCE YOK OLDU...

HAYIR BAYIM. YOK OLMADI. KÜÇÜCÜK PARÇALARA AYRILIP YANDI. KÜLLERİ DE TOZ OLUP GEZEGENE YAĞDI...

SUS BE ADAM: BEN TOZLARI NE YAPAYIM?...

BİR FİKRİM VAR SAYIN BAYIM.. TOZLARI KUTULARA DOLDURUP YILDIZ TOZU DİYE SATALIM..

HIM.. EVET. İYİ BİR DÜŞÜNCE ÇEVREDEN TOZ TOPRAK TOPLAMAYA BAŞLAYIN..

ŞIK ÇEKİCİ KUTULAR YAPTIRIN. AMBALAJ GÜZEL OLMALI.. İÇİNDEKİ ÖNEMLİ DEĞİL..

EMREDERSİNİZ SAYIN BAYIM... HEMEN İŞE BAŞLIYORUZ...

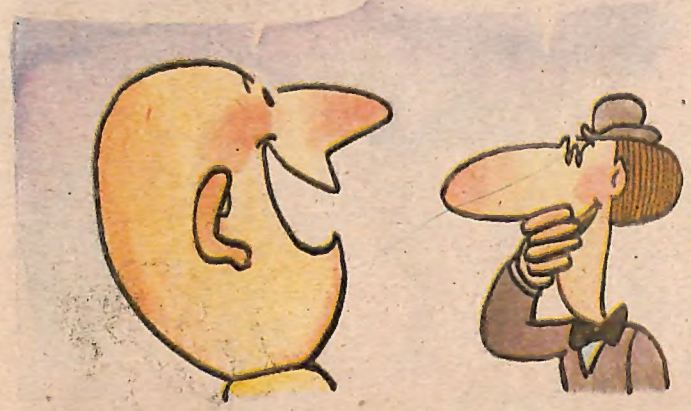

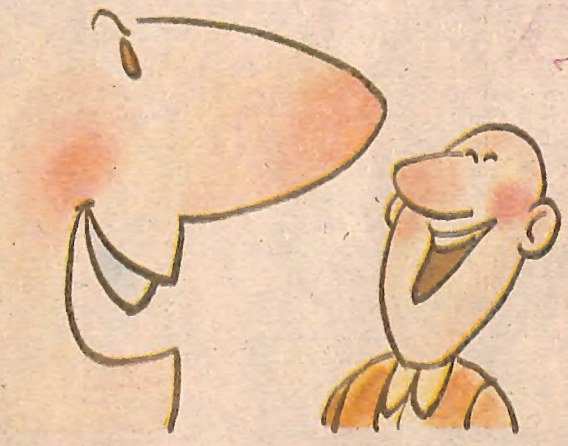

EEE.. ÇOCUKLAR NE OLACAK ŞİMDİ?

GERİ KALAN PARÇADAN AYRILMAYALIM. BİR SÜRE SONRA DONACAK..

EVET, GEZEGENDEN AYRILIYORUZ.

ÇEVRESİNDE DOLAŞTIĞIMIZ CİSİMCİKLER DONMAYA BAŞLADI..

DEVAM EDECEK

ÖYKÜ

KALEM

MEHMET GÜLER

GÖZLERINI oğuşturarak yürüyordu. Uykuluydu. Gecelerin bu kadar kısa olduğunu yeni anlıyordu. Karanlıklar hemen bitiyor, uykusu gündüze taşıyordu. Bıraksalar günboyu uyurdu. Hiç bir şey düşünmeden evde, sokakta, tamirhanede uyurdu.

Üç aydır oto tamirhanesinde çalışıyordu. Dört ay ortaokula devam etmişti. İlk karneyi aldıktan sonra bir daha göndermemişlerdi. Oysa iyi sayılırdı karnesi. Kırıklarını ikinci dönemde düzeltebilirdi. Biraz daha çalıştı mı, belki de doğrudan geçerdi sınıfını.

Her çeşit araba geliyordu tamirhaneye. Hastaneye benzetivordu çalıştığı yeri. Çarpışıp gelen araçlar ise hasta insanlardı. Taksiler kızamıktan ölen küçük kardeşiydi. Tunceli'den yeni göçen komşularının kızıydı. Minibüsler ağabeyi, ablasıydı. Otobüsler devlet hastanesinde yatan dedesiydi. Köydeki yatalak emmisiydi.

Acıyarak bakıyordu onlara. Hepsini seviyordu. Bir hastaya su, ilâç verir gibi ustasına yetiştiriyordu aletleri. "On bir – on ikiyi getir," diyordu ustası. Koşup getiriyordu. Gres yağını, filitreyi, üstüpüyü, kumpası yetiştiriyordu. Anlıyordu ustasının neyi isteyeceğini. Fırlayıp koşuyordu çivilerde takılı aletlerin yanına. On yedi - on sekizi yetiştiriyordu. İngiliz anahtarını, levye demirini getiriyordu. Eğilen kaportayı mı düzeltecek, koşup yetiştiriyordu çekici. Oto boyalarını numaralarından tanıyordu. Gülkurusu, samansarısı, gök mavisi, ateş kırmızısı, kanarya göğsü, zühtü sarısı, aşkımın mavisi... Bir bir tanıyordu hepsini.

En çok boyaları seviyordu. Okulda iken babasına aldıramadığı suluboya, pastel gibi görüyordu onları. Tabanca tatlı bir ses çıkartarak fışkırtıyordu içindeki boyayı. Macunlanmış tenekelerin üstünü ince bir tül gibi kapatıyordu. Bazen dalıp gidiyordu. Okulda, resim dersinde sanıyordu kendini. Yine kartonsuz, suluboyasız gelmiş. Öğretmenin elini kulağında duyuyordu. "Hani suluboyan? Hani kartonun?" Tam o sırada zühtü sarısını istiyordu ustası. Kafasındaki resmi yarım bırakıp koşuyordu. Ya gökyüzünü boyayamıyordu, ya denizi. Ama arabalar boyanıyordu. Gıcır olup çıkıyordu hepsi.

Kirli elleri gözlerini acıtınca oğuşturmaktan vazgeçti. Ellerini gözlerinden çekti. Uykusu da kaçmıştı.

Okula giden öğrencileri gördü mü hep ara sokaklara sapardı. Okul arkadaşlarıyla karşılaşmak istemezdi. Hepsi de kirli ellerine tiksinerek bakardı. Ellerini hemen cebine sokup saklardı. Ama bundan sonra saklamayacaktı ellerini. Onların yanından sallaya sallaya geçecekti. Susan motorları, çürüyen arabaları ustasının kirli ellerine. Kendisi de sökmemiş miydi koca koca cıvataları, somunları? Demek ustalaşıyordu elleri. Öyleyse övünmeliydi onlarla. Ellerini yırtık cebinden çıkarmalıydı. Varsın görsünlerdi kirli ellerini. Bu ellerin koca koca cıvataları, somunları söktüğünü anlasınlardı.

Düşündüğü gibi yaptı. Ellerini yırtık cebinden çıkardı. Sallaya sallaya yürümeye başladı.

Okullu çocuklar geçiyordu yanından. Birçoğunu tanıyordu. Hepsi güle eğlene gidiyordu. Az ilerideydi okul. Bacası, kırmızı kiremitleri gözüküyordu.

Ellerinin, üstünün kirine aldırmadan yürüdü. Bir de türkü tutturdu. Islıkla çalmaya başladı.

Tam türküye başlamıştı ki, yerdeki kalemi gördü. Boyasız, köşeli, ucuz kalemlerdendi. Fazla yazılmamıştı. Yeni açılmıştı. İyice sivriltildiğine göre, düşüren çocuğun sabahtan sınavı olmalıydı. Kendisi de böyle açardı kalemini. Sınav günü uyuyamazdı. Erkenden kalkar, evin en keskin bıçağıyla sivriltirdi. "Az aç oğlum. Kalemine yazık," derdi annesi. Aldırmazdı. Yeni açılmış sipsivri kalemle yazmak hoşuna giderdi.

Önde giden öğrencilerden birisi düşürmüştü herhalde. Kırıp atacak oldu. Parçalayıp ezecekti. Sevmiyordu artık okulu. Öğretmenden, kitaptan, kalemden tiksiniyordu.

Kalem yağlı ellerinin arasında kırılmamak için direndi. Sert bir odunu vardı. Onun kalemleri de hep böyle olurdu. Boyalı, cilâlı, tepesi silgili kalemleri olmazdı nedense? Tükenmezleri kötü, defterleri samandı. Silgisi doğru dürüst silmez, hep karalardı. Nerede ucuzları var, onları bulup getirirdi babası. Defterlerinin bir çoğu ablasından kalmaydı. Kitapları yarım, eksikti.

Kendi öğrenciliğini anımsayınca kalemin kırılmayışına sevindi. Kendisi

gibi yoksul bir çocuğun olmalıydı. Şimdi daha iyi anlıyordu kalemlerinin neden ucuz, defterlerinin saman olduğunu.

Koşsa yetişebilir miydi o çocuklara? Ama kimseler görünmüyordu ki. Çoktan köşeyi dönmüşler, okullarına varmışlardı.

Ne yapacağını bilemedi. İşten çıktıktan sonra okula uğrardı. Hademelerden birine bırakırdı. Ama bu gün kalemsiz ne yapardı çocuk? Tam sınava başlayacak, bir de bakacaktı ki kalemi yok. Ceplerini karıştıracak, defterinin, kitaplarının arasını arayacak, "Yok işte," diyecekti. Öğretmen bağıracaktı. "Çabuk ol oğlum!" Çocuk durmadan karıştıracaktı ceplerini. Bulamayacaktı. "Biriniz kalem verin şu aptala," diyecekti öğretmen. Kimse çıkarıp vermeyecekti. Gecekondulardan gelen bir çocuğun kendilerinden fazla not almasını kıskandıkları için vermeyeceklerdi. Zaman geçtikçe öğretmen daha çok sinirlenecekti. "Sen okuyamazsın zaten. Git çırak ol sanayide. Babanın tarlasını sür," diyecekti. "Soru bir," diye yazdırmaya başlıyacaktı.

Kalem elinde duruyordu. Karşılıklı bakışıyorlardı birbirlerine. Kararını veremiyordu bir türlü. Adımları bir ileri, bir geri gidiyordu. İşine geç kalırsa ustası kovar mıydı? Okula gitse ne derlerdi kirli, yağlı üstüne?

Birden kararını verdi. Okula doğru koşmaya başladı. Tahmin ettiği gibiydi. Zil çalmış, sıraya dizilmişti çocuklar. Üç ay önce bunların içindeydi kendisi de. Çantalı, kravatlıydı. Şimdi ise kirli, yağlı bir çocuktu. Geri mi dönseydi. Bir kalem de neydi ki.. Kırıp atsa, parça parça etseydi.

Merdivenin başında Türkçe öğretmenini görünce sevindi. Korkusu dağıldı. Hiçbir şey düşünmeden ona doğru koştu. Bugün nöbetçi öğretmen oydu demek. Kendini severdi. Türkçe dersinden hep iyi notlar almıştı.

Merdiveni koşarak çıktı. Soluk soluğaydı.

Öğretmen görür görmez tanıdı onu.

— Sen misin Hasan? dedi. Niçin gelmiyorsun okula? Nerelerdesin?

Kafasını önüne yıktı. Bir süre konuşamadı. Boğazına bir şeyler düğümlendi. Yüzlerce gözün kirli ellerine, yağlı üstüne baktığını düşündü.

— Kalem, diye kekeledi. Yolda buldum da. Bir arkadaşımız düşürmüş olmalı. Belki sınavı vardır diye düşündüm.

Üç aylık çıraklığının eliyle uzattı. Öğretmeni kalemi alırken kirli ellerini sevgi ile sıktığını duydu.

Okuldan geldiği hızla koşarak çıktı. Arkasından yüzlerce çocuğun çığlığı duyuluyordu.

halit kıvanç SİZLERLE

SORALIM... BULALIM...

BULMACALAR var gene.. Ama bu kez biraz bilgiye dayanıyor. Soralım. bulun. Bulamazsanız hemen aşağıdaki yanıtlara bakmayın! Zorlayın kendinizi. Kitap karıştırın, bulmaya çalışın. Belki çözersiniz. İşte bulmacalar:

1 — Söyleyin: 1'den 100'e kadar olan sayıların toplamı kaçtır? Ve bu toplamı bulmanın kolay yolu nedir?

2 — Şu üç kentten hangisi Kuzey Kutbu'na daha yakındır: Londra, Roma, Paris?

3 — Amatör ile armatör sözcükleri neyi anlatır? Farkları nedir?

4 — İstanbul'da Üniversite bahçesindeki Beyazıt kulesinin yüksekliği kaç metredir?

5 — Boğazdan lokmadan büyük ne geçer?

6 — Çalar saat öğle vakti 15 kez vurursa, bu ne demektir?

7 — Nisan'ın 20'si Pazar gününe raslarsa, Mayıs'ın 5'i hangi gündür?

8 — Bir gazete dağıtıcısı 50 evin bulunduğu bir sokakta 5 eve hiç gazete bırakmıyor. Kalan 45 eve ise 56 gazete bırakıyor. Kaç ev günde 2 gazete alıyor acaba?

9 — Şu kişilerin ortak özelliği ne: Gazanfer Özcan, Levent Kırca, Zeki Alasya, Ali Poyrazoğlu, Nisa Serezli, Gönül Ülkü, Metin Akpınar, Yıldız Kenter, Şükran Güngör, Derya Baykal, Mehmet Ali Erbil?

10 — İzmit kentindeki taşıtların plakası "41" numaralı. İstanbul "34" olduğuna göre, alfabetik sırayla İstanbul'dan sonra İzmit'in gelmesi gerekmez mi? Niçin İzmit'in plakası "35" değil de "41" ? Biraz uğraşın!. Çözemedinizse o zaman dergiyi başaşağı çevirin!

İŞTE ÇÖZÜMLER:

1 — Toplam: 5050... Bulma kolaylığı: 1 artı 100 eşittir 101.. 2 artı 99 eşittir 101.. 1'den 100'e kadar olan rakamların barşıtlıklı sayıvrak toplanması hep 101 sayısını verir. 1'den 100'e kadar tam 50 tane 101 vardır. Bu da 5050 eder.

2 — Londra.

3 — Amatör: Bir işi para kazanılığında değil de, zevk için yapan kişi. Armatör: Gemi işletmeciliği yapan, gemi sahibi.

4 — Kulenin boyu 85 metredir.

5 — Boğazdan lokmadan büyük "gemi" geçer.

6 — Saatin 15 kez vurması, o saatin bozuk olduğunu anlatır.

7 — Pazartesi.

8 — Günde 2 gazete alan ev sayısı 11'dir.

9 — Saydıklarım tiyatro sanatçısıdır.

10 — İzmit'in plakası 35 olamaz. Çünkü plakalar illerin adlarına göre verilir. İzmit kentinin merkezi olduğu ilin adı Kocaeli'dir. Kocaeli de alfabeye göre 41'inci sıradadır. Plakası onun için 41'dir.

REFİK HALİT KARAY

TANINMIŞ öykü ve roman yazarı Refik Halit Karay, 18 Temmuz 1965'te İstanbul'da öldü. 1888'de dünyaya gelen Refik Halit, ilk öğrenimini bıtirdikten sonra altı yıl Galatasaray Lisesi'nde, bir yıl da Hukuk Fakültesi'nde okudu. İkinci Meşrutiyet döneminde gazeteciliğe başladı. "Tercüman-ı Hakikat" gazetesinde yazarlık, çevirmenlik yaptı. Bu arada "Son Havadis" gazetesini kurdu. "Kalem" dergisinde "Kirpi" takma adıyla gülmece yazıları, "Eşref" dergisinde de o dönemin edebiyatçılarını tanıtan yazılar yayınladı.

İktidara gelen İttihat ve Terakki Partisi, Memduh Şevket Paşa'nın öldürülmesi üzerine, Hürriyet ve İtilaf Partisi'nden olanları, bu arada Refik Halit'i de İstanbul dışına, sürgüne gönderdi. 1913 ile 1918 yılları arasında Sinop, Çorum, Ankara, Bilecik'te sürgün yaşayan Refik Halit, bağışlanıp yeniden İstanbul'a dönünce Robert Koleji'de Türkçe öğretmenliği yaptı. Hürriyet ve İtilaf Partisi'nde görev aldı. Bu parti iktidara gelince Posta Telgraf Genel Müdürü oldu.

Gençlik yıllarında "Kirpi" takma adıyla yazdığı gülmece yazılarıyla tanınmıştı. Sürgünlük döneminde Anadoluda dolaştığı yöreleri gerçekçi bir biçimde anlatan öykülerini "Memleket Hikâyeleri" adı altında topladı. Bu öyküleriyle ve "İstanbul'un Bir Yüzü" adlı ilk romanıyla, en güç beğenen kişilere bile yazarlığını kabul ettirdi. Öykülerinde Anadolu gerçeklerini yansıtmıştı, kişilerin dış görünüşlerini canlı bir biçimde çizmiştir. Doğayı anlatırken özgün benzetmeler kullanmış, kısa ama etkili cümlelerle Türkçeye yeni bir tad getirmiştir.

Refik Halit, yurdun düşman işgaline uğramasından sonra başlatılan Kurtuluş Savaşı'na Alemdar, Peyam—ı Sabah gazeteleri ve Aydede dergilerinde yayınladığı yazılarla karşı çıktı. Bu yüzden de, Kurtuluş Savaşı başarıya ulaştıktan sonra, 1922 yılında yurt dışına sürgün edildi. 1938'de bağışlanıncaya kadar Türkiye dışında, Beyrut ve Halep'te yaşadı. Halep'te yayınlanan "Doğru Yol" ve "Vahdet" gazetelerinde çalıştı.

Bağışlanıp yurda döndükten sonra, başta "Tan" olmak üzere, çeşitli gazetelerde öykü, roman ve fıkralar yayınladı. 1948'te "Aydede" adlı gülmece dergisini yeniden çıkardı. Yaşamının sonuna kadar da geçimini yazarlıkla sağladı.

İlk sürgünlük yaşamında "Memleket Hikâyeleri" adlı öykülerini yazdığı gibi, yurt dışındaki ikinci sürgünlük yıllarında yaşadıklarını da "Gurbet Hikâyeleri" adlı kitabında öyküleştirdi.

1920 ile 1965 yılları arasında yayınladığı onaltı romanın adları şöyledir: "İstanbul'un Bir Yüzü", "Yezid'in Kızı", "Çete", "Sürgün", "Anahtar", "Bu Bizim Hayatımız", "Nilgün", "Yer Altında Dünya Var", "Dişi Örümcek", "Bugünün Saraylısı", "2000 Yılının Sevgilisi", "İki Cisimli Kadın", "Kadınlar Tekkesi", Karlı Dağdaki Ateş", "Dört Yapraklı Yonca", "Sonuncu Kadeh".

Bu romanların içinde özellikle iki tanesi onun en iyi yapıtları olarak kabul edildi. Bunlardan bir olan "İstanbul'un Bir Yüzü"nde, Sultan II. Abdülhamit yönetimiyle Birinci Dünya Savaşı sonuna kadarki dönemde ülkenin durumu sergilenmektedir. Öteki önemli romanı "Sürgün"de ise yurt dışında sürgündeki insanların yalnızlık, para sıkıntısı, yurt özlemi içinde geçen yaşantıları anlatılmaktadır.

KISACA

16 Temmuz 1703
Sultan II. Mustafa'ya karşı İstanbul'da bir ayaklanma başlatıldı. İstanbul'dan Edirne'ye yürüyen isyancıların burada padişahı tahttan indirmeleriyle sonuçlandığı için olaya tarihte "Edirne Olayı" denildi.

17 Temmuz 1921
Yunanlılar Kütahya kentini işgal etti.

20 Temmuz 1877
Gazi Osman Paşa yönetimindeki I. Plevne Savunması, Rus—Roman ordusunun savaş gereçlerini bırakıp bozguna uğramasıyla sonuçlandı.

20 Temmuz 1936
Montrö Antlaşması imzalanarak Boğazlar konusundaki kısıtlama kaldırıldı.

20 Temmuz 1974
Kıbrıs'ta Rum yönetimine karşı I. Kıbrıs Barış Harekâtı yapıldı.

21 Temmuz 1718
Pasarofça antlaşması imzalandı. Bu antlaşmayla Banat, Belgrat, Semendire Almanların eline geçti. Osmanlılar Venedikten Mora ve çevresiyle kimi küçük adaları aldı.

21 Temmuz 1774
Kaynarca Antlaşması imzalandı. Kırım Hanlığı, bağımsız devlet halini aldı. Karadeniz kıyıları ve liman kentleri Rusya'ya bırakıldı.

21 Temmuz 1896
Amerikalı romancı Ernest Hemingway doğdu.

22 Temmuz 1964
Kalkınma İçin Bölgesel İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (RCD) kuruldu.

PEMBE PANTER

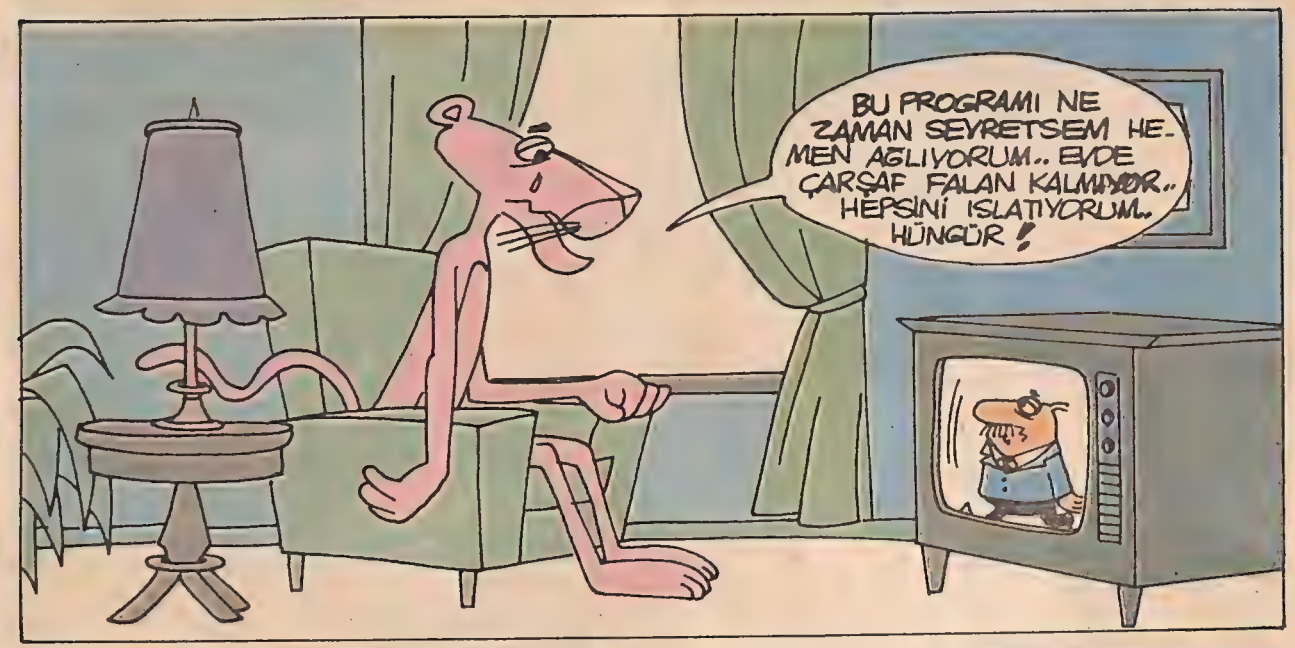

TELEVİZYONDA BÖYLE FİLMLERİ OYNATIP, ADAMIN SİNİRLERİNİ BOZMAYA HAKLARI YOK.
HÜNGÜR HÜNGÜR!

BU KADAR ŞANSSIZ İNSAN GÖRMEMİŞTİM!
TELEVİZYON

AAA! İŞTE ORADA...

HEV BAYIM BİR DAKİKA BAKAR MISINIZ? KARINIZ NASIL OLDU ACABA? ÇOK MERAK EDİYORUM DA...
?

SİZİN BU KADAR ÇOK ÜZÜLMENİZE DAYANAMIYORUM. BEN ÇOK YUFKA YÜREKLİ BİRİYİM...
DUR BAKALIM. SEN, HER DUYDUĞUN ŞEYE İNANIR MISIN?

ARTIK ÜZÜLMEYİN CANIM! BEN SİZİ GEZDİRİP, BİR GÜZEL EĞLENDİRİRİM...
!

ÜZÜLMEYİN. BENİM YANIMDA HİÇ SIKILMAZSINIZ!
KOLUMDAN ÇEKİŞTİRMESENE.. İŞİM VAR BENİM..

HAVUZ
AAA.. ŞUNA BAK. BİR YÜZME HAVUZU AÇILMIŞ. HAYDİ BİRAZ YÜZELİM DE SERİNLEYELİM...
BIRAK BENİ!
2

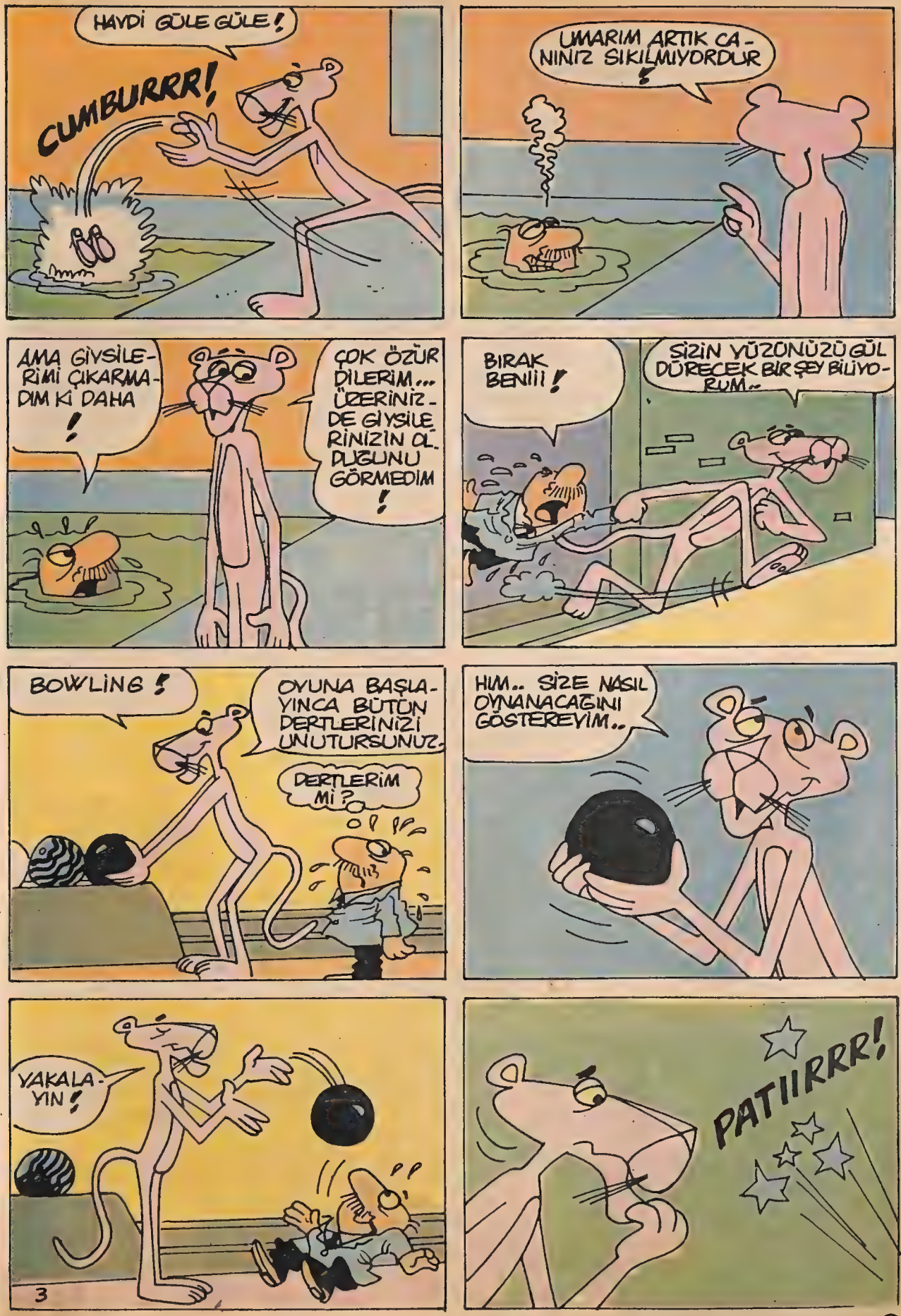
HAYDİ GÜLE GÜLE!
CUMBURRR!
UMARIM ARTIK CANINIZ SIKILMIYORDUR!
AMA GİYSİLERİMİ ÇIKARMADIM Kİ DAHA!
ÇOK ÖZÜR DİLERİM... ÜZERİNİZDE GİYSİLERİNİZİN OLDUĞUNU GÖRMEDİM!
BIRAK BENİİİ!
SİZİN YÜZÜNÜZÜ GÜLDÜRECEK BİR ŞEY BİLİYORUM..
BOWLİNG!
OYUNA BAŞLAYINCA BÜTÜN DERTLERİNİZİ UNUTURSUNUZ.
DERTLERİM Mİ?
HM.. SİZE NASIL OYNANACAĞINI GÖSTEREYİM..
YAKALAYIN!
3
PATIIRRR!

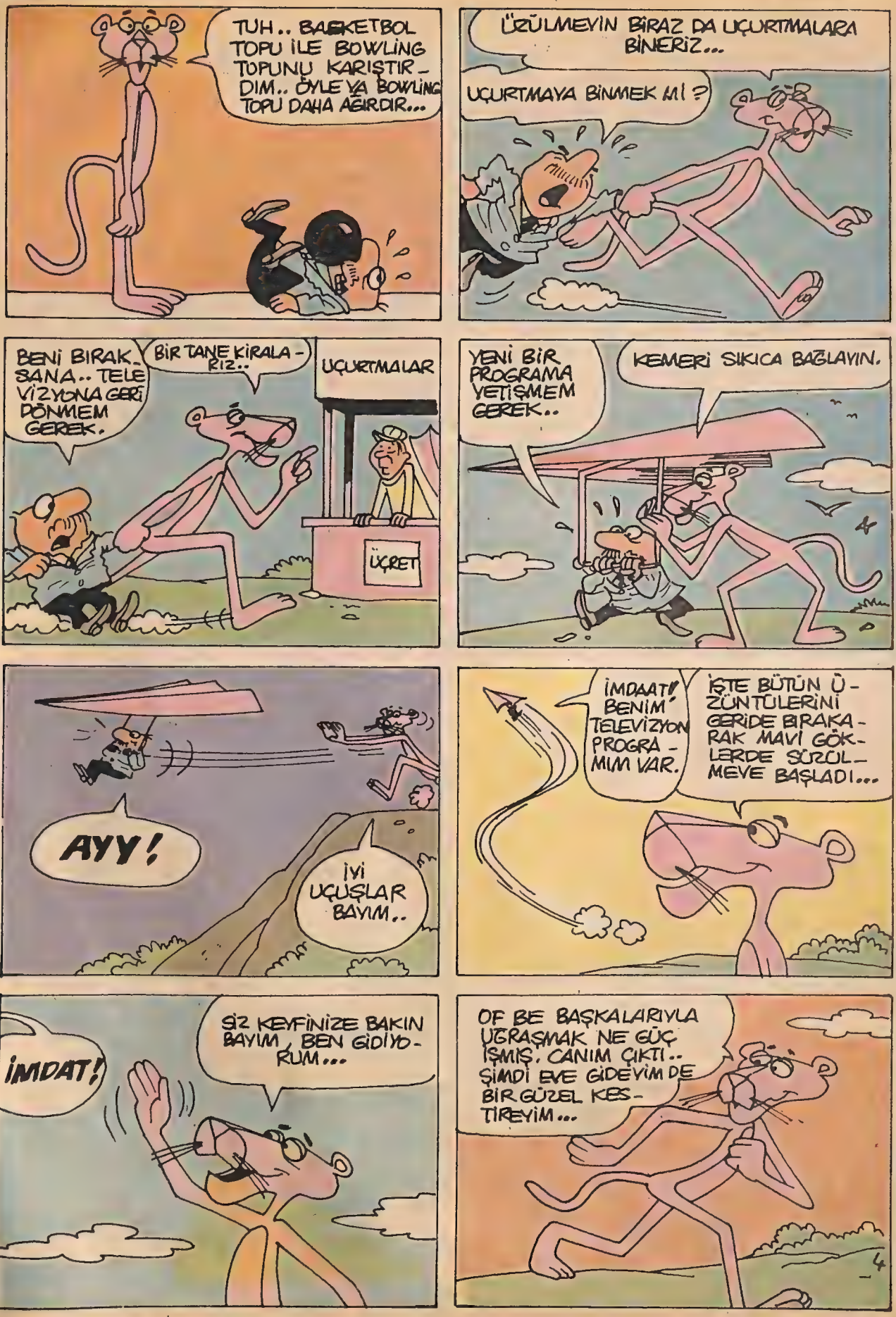
TUH.. BASKETBOL TOPU İLE BOWLİNG TOPUNU KARIŞTIR-DIM.. ÖYLE YA BOWLİNG TOPU DAHA AĞIRDIR...
ÜZÜLMEYİN BİRAZ DA UÇURTMALARA BİNERİZ...
UÇURTMAYA BİNMEK Mİ?
BENİ BIRAK.. SANA.. TELEVİZYONA GERİ DÖNMEM GEREK.
BİR TANE KİRALARIZ..
UÇURTMALAR
ÜCRET
YENİ BİR PROGRAMA YETİŞMEM GEREK..
KEMERİ SIKICA BAĞLAYIN.
AYY!
İYİ UÇUŞLAR BAYIM..
İMDAAT! BENİM TELEVİZYON PROGRAMIM VAR.
İŞTE BÜTÜN ÜZÜNTÜLERİNİ GERİDE BIRAKARAK MAVİ GÖKLERDE SÜZÜLMEYE BAŞLADI...
İMDAT!
SİZ KEYFİNİZE BAKIN BAYIM, BEN GİDİYORUM...
OF BE BAŞKALARIYLA UĞRAŞMAK NE GÜÇ İŞMİŞ. CANIM ÇIKTI.. ŞİMDİ EVE GİDEYİM DE BİR GÜZEL KESTİREYİM...

ŞANSA BAK RÜZGAR BENİ TELEVİZYON BİNASININ YANINA KADAR ATTI...
GÜMBÜR!
UMARIM, ÇEKİME GEÇ KALMADIM..
NEREDESİN SEN? TAM BİR SAATİR SENİ ARATIYORUM!
103 TV
BİR UÇURTMAYA BİNDİM O YÜZDEN...
KOVULDUN!
HERKESE ŞİRİN GÖRÜNME YE ÇALIŞIYORSUN ÖYLE Mİ?
KOVULDUM MU?
DURUMUM DAHA DA KÖTÜLEŞTİ. ARABAM YOK, EVİM YOK, KARIM HASTA...
ÇOK SONRA...
GÖZLERİME İNANAMIYORUM..
BEN SENİ EĞLENDİRMEK İÇİN ELİMDEN GELENİ YAPAYIM, SENSE BURALARDA OTUR DALGA GEÇ. BİR DAHA SANA YARDIM EDERSEM
SON

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY-Türkçesi: VİVET KANETTİ-Resimler: SEMPE

Hayır, Pıtırcık'ın babası bir daha hiç oyuncak golf'a gitmedi. Hatta golftan nefret etmeye bile başladı. Handiyse türlüden nefret ettiği kadar. Pıtırcık'ın annesi ona, türlü yüzünden rezalet çıkarmamasını söyledi. Pıtırcık'ın babası da, en büyük rezaletin, bu denli pahalı bir pansiyonda böyle yemekler vermek olduğunu yanıtladı. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi bir de yağmur yağmaz mı?..

EVCİLİK OYNADIK!

KIZLARLA can sıkıcı olan şudur; doğru dürüst oynamasını bilmezler, sürekli ağlarlar, bir sürü mesele çıkarırlar. Otelde üç kız var. Adları İffet, Şirret, Afet. Şirret, arkadaşım Hımbıl'ın kızkardeşi, durmadan dövüşürler. Hımbıl bana kızların kardeş olunca hiç çekilmediklerini, böyle sürerse evden kaçacağını söyledi.

Hava güzel olup da plaja indik mi, kızlar bizi rahatsız etmez. Aptal aptal oyunlar oynarlar, kumdan kaleler yaparlar, fiskoslaşırlar, kırmızı kalemle tırnaklarını boyarlar. Bizse arkadaşlarla müthiş şeyler yaparız. Koşarız, takla atarız, futbol oynarız, ondan sonracıma yüzeriz, ondan sonracıma dövüşürüz. Anlayacağınız, kıyak şeylerle uğraşırız yani.

Ama hava güzel olmayınca iş başkadır, hep birlikte otelde oturmak zorunda kalırız. Dün hava güzel değildi, sürekli yağmur yağdı. Yemekte mantı verdiler, türlüden çok daha güzeldi, sonra anne babalarımız öğle uykusuna yattılar. Biz, Hımbıl, Fıldır, Cingöz, Bıngıl, Cafcaf, Dimdom'la salonda sessizce iskambil oynuyorduk. Hiç soytarılık etmiyorduk, çünkü yağmur yağınca anne babalarla dalga geçilmez. Zaten bütün bu tatil boyunca, anne babalarla pek sık dalga geçilemedi.

Sonra salona kızlar girdi.

— Biz de sizinle oynamak istiyoruz, dedi Şirret.

— Bizi rahat bırak, yoksa tokadı yersin, dedi Hımbıl, Şirret bundan hiç hoşlanmadı:

— Sizinle oynayamazsak ne yapacağım biliyor musun Hımhım? Herşeyi annemle babama anlatacağım. Seni de arkadaşlarını da cezalandıracaklar. Artık akşama tatlı yerine avucunuzu yalarsınız, dedi.

— Peki öyleyse, bizimle oynayabilirsiniz, dedi Cingöz. Ee yaanii şu Cingöz de yok mu, ne aptal şey...

— Sana soran olmadı, dedi Hımbıl. Bunun üzerine Cingöz ağlamaya koyuldu, cezalandırılmak istemediğini, bunun haksızlık olduğunu, tatlı yiyemezse gidip intihar edeceğini söyledi. Bizim bu işe bayağı canımız sıkıldı, Cingöz'ün kopardığı tantana mutlaka anne babalarımızı uyandıracaktı.

— Ne yapalım? diye sordum Dimdom'a.

— Çare yok, dedi Dimdom ve kızların bizimle oynamasına izin verdik.

— Ne oynuyoruz? diye sordu, bana sınıf arkadaşım şişko Lüplüp'ü anımsatan Afet.

— Evcilik oynuyoruz, dedi İffet.

— Deli misin, nesin? dedi Hımbıl.

— Peki Hımhım, hemen babamı uyandırmaya gidiyorum. Uyandırıldığı zaman nasıl olduğunu bilirsin, dedi Şirret.

Bunun üzerine Cingöz ağlayıp ille de evcilik oynamak istediğini, Fıldır da evcilik oynamaktansa gidip kendi eliyle Hımbıl'ın babasını uyandırmayı yeğleyeceğini söyledi. Ama Bıngıl, akşama galiba çukulatalı dondurma vereceklerini müjdeleyince, biz de peki öyleyse, olur dedik.

Şirret bir masanın ardına geçti, kağıtları ve küllükleri masanın üstüne dizdi. Kendisinin bir satıcı bayan, masanın tezgâh, masanın üstündekilerinin de satılık şeyler olduğunu, bizim de gelip

KİRPİ/ÇOCUK

UMUR BUGAY

kendisinden bir şeyler satın alacağımızı söyledi.

— Evet. Ben de çok güzel, çok zengin bir bayanım. Bir arabam ve bir sürü kürküm var, dedi Afet.

— Evet. Ben de daha güzel, daha zengin bir başka bayanım. Pimpom amcamınki gibi kırmızı koltuklu bir arabam ve yüksek topuklu ayakkabılarım var, dedi İffet.

— Evet, Cafcaf da Afet'in kocası olsun, dedi Şirret.

— Hayır, istemem, dedi Cafcaf.

— Neden istemiyormuşsun bakiiim? diye sordu Afet.

— Şişkosun da ondan. Herhalde benim kocam olmayı yeğliyordur, dedi İffet.

— Doğru değil işte, dedi Afet ve Cafcaf'ın yanağına bir tokat yapıştırdı. Cingöz ağlamaya koyuldu. Cafcaf, Cingöz'ü susturabilmek için, herkesin kocası olmaya razı olduğunu söyledi.

— Peki, şimdi oynamaya başlıyoruz. Pıtırcık, sen ilk müşterimsin. Ama çok fakirsin, yemek alacak paran yok. Ben çok cömert bir insan olduğumdan sana bedavava bir sürü şey veriyorum, dedi Şirret.

— Ben oynamıyorum. İffet'in bana söylediklerini duyduktan sonra artık hiç birinizle konuşamam, dedi Afet.

— Bak sen! Nazlı hanımcığım! Arkamdan Şirret'e söylediklerini bilmiyor muyum sanıyorsun? dedi İffet.

— Yalancı! Şirret'in arkasından asıl sen neler söyledin! dedi, Afet.

— Arkamdan Afet'e ne söyledin İffet? diye sordu Şirret.

— Hiç. Arkandan hiç bir şey söylemedim. İşte bunu söyledim, dedi İffet.

— Ne yuzsüzsün! Bana çok yakışacak olan pembe çiçekli mayonun bulunduğu mağazanın önünde söylemiştin ya, anımsamıyor musun? diye bağırdı. Afet.

— Yalan! Ama Şirret, plajda ona benim hakkımda neler söylediğini anlattı, diye bağırdı İffet.

— Hey kızlar! Oynuyor muyuz, oynamıyor muyuz? diye sordu Hımbıl. Afet Hımbıl'a işlerine karışmamasını söyledi, sonra da yüzünü tırmaladı. Şirret:

— Abimi rahat bırak dedi, sonra Afet'in örgülerine asıldı, Afet bağırmaya başladı, Şirret'e bir tokat attı. Hımbıl buna çok güldü, sonra Cingöz ağladı, kızlar müt-

hiş bir gürültü kopardılar, anneler babalar salona inip ne olduğunu sordular.

— Uslu uslu evcilik oynayacaktık, erkekler bırakmıyor, dedi İffet. Hepimize tatlıyı yasak ettiler.

Fıldır haklıymış, akşam yemekte çukulatalı dondurma vardı.

BİSİKLETİ DÖRT GÖZLE BEKLİYORUM...

İKİ gün sonra tümüyle iyileşmiştim. Annem başımı avuçlarının arasına alarak, "Geçmiş olsun," dedi. "Çok korkuttun bizi. Zayıfladın biraz. Sana çok sevdiğin makarnadan yaptım. Kıymalı. Üstüne sarmısaklı yoğurt da dökeriz." Ellerimi çırptım. Bu makarnanın yaşamımda çok önemli bir yeri var. Üstüne kuru nane de koyulunca bayılırım yemeye. Çok güçlenmek, arkadaşlarımı yenebilmek için bu makarnayı kaşık, kaşık yedirir bana annem.

"Babanın da sana bir sürprizi var," dedi. Kalbim küt. küt atmaya başladı. Ne olabilirdi bu sürpriz? Bisiklet mi? Soramıyordum. Babam ikramiyesini almış mıydı? Alsa bile o parayla evimizin pek çok gereksinimini karşılayacağını biliyordum. "Bir yazlık giysi bile yapamadım kendime" diyordu annem. "Sıcaklar bastırdı. Alt tarafı iki metre basma." Babam da kışlık ayakkabılarıyla geziyor. Yenisini alamadığı için pençe yaptıracak. Ayakları pişmiş sıcaktan. Geçenlerde yakınıyordu: "Bir ayakkabı beğendim. Kıyıp paraya alıyordum. Keşke alsaydım. Ertesi gün bir baktım. Üçyüz lira birden artmış fiyatı. Rezillik! Devalüasyon yapıldı ya? Herşeyin fiyatı gene iki katına çıktı. Ne yapacağız yahu? Nasıl yetiştireceğiz? Bizim aylık artmazsa yandık."

Ne demekti bu devalüasyon? Anlamıyordum. İyi bir şey olsa bu denli yakınır mıydı babam? Hep bizi bulur böyle fenalıklar. Bisikletin fiyatı da iki katına çıkmıştır o zaman. Kim yapıyor bu devalüasyonları bilmem ki?

Annem konuşmadığımı görünce, sordu; "Sevinmedin mi yoksa? Bisiklet geliyor." İnanılacak gibi değildi. Sözcükler boğazımda düğümleniyordu. "Ama anne..Ben.. Tüm matematik sorularını yanıtlayamadım ki..."

O gün iki tabak makarna yedim sevincimden. Heyecanımı belli etmemeye çalışarak pencerede babamı beklemeye başladım. Saatler geçmek bilmiyordu. Taksiyle mi gelirdi acaba? Sanmam. "Taksi dünyanın parası artık," diyordu geçenlerde. Yüklenip getirir bisikletimi. Canım babacım. Hemen aşağıya koşup yardım ederim ona.

Arkadaşlarım sokakta oynuyorlardı. Bana el salladılar ama gitmedim. Oysa annem izin veriyor. "Koşup, terlemeden oynayabilirsin," dedi. Oynamak istemiyorum. Bisikletim gelecek. Daha böyle iki gün bile bekleyebilirim babamı.

Salih, "Sen de amma muhallebi çocuğu oldun be!" diye bağırdı sokaktan. "İyi ki bi hasta oldun!" Ayağının altındaki topu gösterdi. "Gazozuna oynuyoruz!" Çeyrek ekmeğin ustüne yağ sürmüş annesi. Toz şeker de dökmüş. Hapur, hupur yiyordu. Onlara nasıl anlatırım dört gözle bisiklet beklediğimi?

MEHMET'İN ÇEVRE DOSYASI

ATİLA ALPÖGE ■ DEVRİM ALPÖGE

DUMANLI SİS

SİZİNLE bugün bilimsel bir deney yapacağız. Ancak bu deneyi yaparken büyüklerinizi yardıma çağırın; yalnız başınıza yapmayın. Çünkü hem bir şeyler yakacağız, hem de bunu bir cam kavanozun içinde yapacağız. Etrafı yakabilirsiniz, ya da kavanozu çatlatabilirsiniz. Mutlaka büyüklerinizle birlikte bu deneyi yapın.

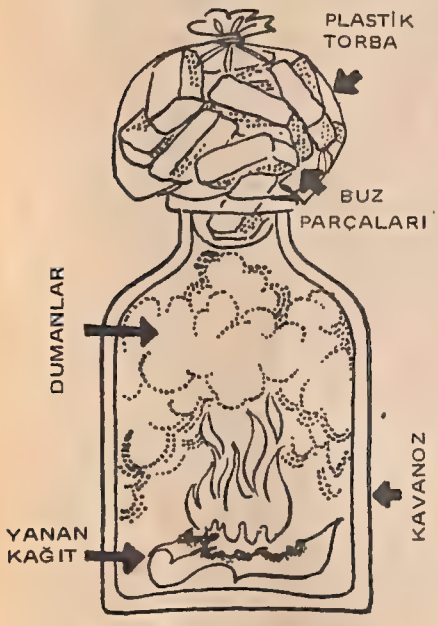

İçi görünen büyük ve kalın bir cam kavanoz alın. Örneğin şekercilerin kavanozlarından. Ayrıca bir plastik torbanın içine buz parçaları koyup üstüne de tuz ekin. Torba yerine alüminyum kağıt da olabilir. Yeter ki buz tuzun etkisiyle eridiği zaman suyu içinde tutsun. Ayrıca soğukluğu kolayca geçirsin.

Şimdi de el kadar bir gazete kağıdı koparın. İyice buruşturun. Yakıp hemen kavanozun içine atın. Arkasından da içi buz dolu plastik torbayı kavanozun ağzına kapayın. Torba kavanozun ağzını sıkıca kapayabilmeli; içeriden dışarıya duman kaçmamalı.

Kavanozun içinde olanları izleyin; çıkan dumanı gözleyin.

Bu, deneyin birinci aşaması idi. İkinci aşamada kavanozu iyice yıkayın. İçindeki suyu boşaltın, ama içinde su damlacıkları kalsın. Aynı deneyi tekrarlayın. Gene kağıt yakıp kavanozun içine atın ve plastik torbayla kavanozun ağzını tıkayın.

Olanları, çıkan dumanı ve daha sonra olanları dikkatle izleyin. Uzun bir süre bekledikten sonra, plastik torbayı dumanları dalgalandırmadan hafifçe kaldırın. Neler olacak, gene gözleyin.

OLAYLARIN ANLAMI

Biliyorsunuz, ısınan hava yukarı çıkar, yükselir. Fabrikaların ve evlerin bacalarından çıkan dumanlar da sıcak oldukları için havalanırlar. Bu nedenle de içlerindeki tozları, zehirli gazları havanın üst tabakalarındaki rüzgar akımlarına bırakırlar. Böylece kentlerin havası biraz temizlenmiş olur. Bazan bunun tersi olur. Bir soğuk hava tabakası kentin üstüne çöker ve kalır. Bu ortamda da dumanlar yükselip gidemez.

Deneyimizde de böyle oldu. Sıcak dumanlar yükseldiler; kavanozun ağzında soğuyunca aşağıya indiler.

İlk deneyde dumanlar çok yoğun bir etki yaratmadılar. Ama ikincide kavanozun içinde su damlacıkları vardı; bunlar sıcaktan buharlaştılar. Yani sis oldular. Sis dumanla birleşiverdi ve kavanozun içine çöktü. Torbayı kaldırdığınız zaman bile sütbeyazı renkli "dumanlı sis" kolay kolay yok olmadı. Uzun süre devam etti.

Böylece kavanozda kentlerin başına dert olan bir durumu yarattınız. Bu olayın ne kadar zararlı olabileceğini anlamak için, torbayı kaldırdıktan sonra kavanozun içini koklayın. Ne kadar pis bir hava değil mi?

SİS VE DUMAN

Sis nedir?

Su buharının havada yoğunlaşması. Sis kentlerde de olur, dağ başlarında da. Kirli, zararlı ve tehlikeli olması gerekmez. Önemli olanı içinde su buharı fazla olan bir havanın soğukla karşılaşması.

Dumanlar ise fabrikaların, evlerin bacalarından ve otomobillerin egzoslarından çıkıyor. İçlerinde çeşit çeşit gazlar oluyor, toz parçacıkları yer alıyor. Bunların yanında dumanların içinde su buharı da bulunuyor.

Genellikle toprağa yakın kesimlerde hava daha sıcaktır. Yukarılarda ise soğuktur. Oysa bazan bunun tam tersi olur. Belli koşullar bir araya gelirse, geniş bir sıcak hava yığını bir soğuk hava kuşağını altında hapseder. Yani bir soğuk hava tabakası kentin üstüne çöker, kalır.

Bu ortamda da bacalardan çıkan sıcak dumanlar birden soğuyuverirler ve çökerler; yani uçuşamazlar. Kentin üstünde birikirler. Aynı anda da içlerindeki su buharı yoğunlaşır. Ortaya "dumanlı sis" çıkar ve kentlerin üstünü örter.

Böyle durumlarda dumanların içindeki bütün zehirli gazlar kentin içinde kalır; insanlar nefes alırken bunu ciğerlerine çekerler. 1952 yılında Londra'da çok kötü bir dumanlı sis olmuştu. 3 gün süren sisin sonucu olarak Londra'da 4 bin kişi öldü.

Dumanlı sisin bir zararı da güneşin yararlı ışınlarını kesmek. Bunların yere, insanlara ve bitkilere ulaşmasını önlemek... Güneşe ne kadar gereksinimiz var, biliyorsunuz. Güneşin ışınları yaşamın bir çok yanını olumlu olarak etkiliyor. Bir bakıma yaşamın kaynağı oluyor bu ışınlar. Oysa dumanlı sis bu ışınları bizden uzak tutuyor. Güneşle aramıza bir örtü gibi giriyor. Bizlerin ve bitkilerin gelişmesini aksatıyor.

Ankara, İstanbul ve İzmit gibi kentlerimiz böyle bir tehlikeyle karşı karşıya. Oralarda ve daha başka kentlerimizde "dumanlı sis" olayını sık sık görmek mümkün.

Erckmann-Chatrian

BİR ASKERİN SERÜVENLERİ

1813'TE NAPOLYON'UN ZAFERLERİ TÜM AVRUPA'DA ÜN SALMIŞTI...

FALSBURG, SAVAŞA GİDEN ASKERLERİN YOLLARININ ÜZERİNDE KÜÇÜK BİR KASABAYDI...

JOE BAK, İMPARATORUN ASKERLERİ GEÇİYOR!..

BU ÇOCUKLARIN ÇOĞUNUN GERİ DÖNMEYECEĞİNİ DÜŞÜNDÜKÇE ÇOK ÜZÜLÜYORUM BAY GULDEN..

ŞİMDİ BUNLARI DÜŞÜNMEYELİM.

ELİMDE DEĞİL. ÜSTELİK DOĞUŞTAN TOPAL OLDUĞUM İÇİN ONLARA KATILAMIYORUM.

AKSAKLIĞIN BELLİ BİLE OLMUYOR. ÜSTELİK İYİ BİR SAATÇİ OLARAK YETİŞMENE DE NEDEN OLACAK.

BİR, İKİ!.. BİR, İKİ!

OĞLUMDAN BİR TÜRLÜ HABER ALAMIYORUM!

ACABA DÖNECEKLER Mİ? NE ZAMAN?

MİLYONLARCA FRANSIZ GENCİ YA ÖLÜME YA DA ZAFERE GİDİYORDU. AMA HER SEFER...

İLERİ!

...YENİ ASKERLER GEREKİYORDU.../ HAYDİ, DAHA ÇABUK! BİR, Kİ, BİR Kİ!..

1804'TEN BERİ FALSBURG'DAN 400.000 ASKER GEÇMİŞTİ. BİR GÜN.../ JOE, KALK, İMPARATOR GECECEK!

KURTLAR, SÖĞÜK VE AÇLIK ORDUYU ETKİSİZ HALE GETİRDİ.

FALSBURG'DA YAŞAM DEVAM EDİYORDU...

BAY GULDEN BU SAAT KAÇ PARA? KATRİN'E DOĞUM GÜNÜ ARMAĞANI OLA-RAK ALMAK İSTİYO-RUM.

BU TEMSİL NEDEN SAVAŞA GİTMEDİ? YAKINDA İŞ YAKINI DOLDURA-CAK...

BAY GULDEN SAATÇİ

AMA SAATÇİNİN GENÇ KALFASI JOE BERTA'NIN YAŞAMI DEĞİŞECEKTİ...

BU YENİLGİDE RUS ORDUSUNUN SAVAŞKAN LİGİNİN YANI SIRA...

... BASKA SANSSIZLIKLARIN DA ROLÜ OLDU...

DİKKAT!

UUU!

RUSYA'YA GİDİ-YOR DEĞİL Mİ?

EVET... SANIRIM ORADA İŞLER İYİ GİTMİYOR.

BİRKAÇ GÜN SONRA FRANSIZ BİRLİKLERİ, BÜYÜK BİR BOZGUNA UĞRA-DILAR...

GERİYE GEKİLİYORUZ! HEPİMİZ SEBZE...

BAK JOE, İMPARATORU-MUZ!

İMPARATORUMUZ ÇOK YAŞA!

YAŞASIN FRANSA!

YAŞASIN İMPARA-TOR!

1813'TE NAPOLYON'UN ZAFERLERİ TÜM AVRUPA'DA ÜN SALMIŞTI...

FALSBURG, SAVAŞA GİDEN ASKERLERİN YOLLARININ ÜZERİNDE KÜÇÜK BİR KASABAYDI...

JOE BAK, İMPARATORUN ASKERLERİ GEÇİYOR!..

BU ÇOCUKLARIN ÇOĞUNUN GERİ DÖNMEYECEĞİNİ DÜŞÜNDÜKÇE ÇOK ÜZÜLÜYORUM BAY GULDEN..

ŞİMDİ BUNLARI DÜŞÜNMEYELİM.

ELİMDE DEĞİL. ÜSTELİK DOĞUŞTAN TOPAL OLDUĞUM İÇİN ONLARA KATILAMIYORUM.

AKSAKLIĞIN BELLİ BİLE OLMUYOR. ÜSTELİK İYİ BİR SAATÇİ OLARAK YETİŞMENE DE NEDEN OLACAK.

BİR, İKİ!.. BİR, İKİ!

OĞLUMDAN BİR TÜRLÜ HABER ALAMIYORUM!

ACABA DÖNECEKLER Mİ? NE ZAMAN?

MİLYONLARCA FRANSIZ GENCİ YA ÖLÜME YA DA ZAFERE GİDİYORDU. AMA HER SEFER...

İLERİ!

...YENİ ASKERLER GEREKİYORDU.../ HAYDİ, DAHA ÇABUK! BİR, Kİ, BİR Kİ!..

1804'TEN BERİ FALSBURG'DAN 400.000 ASKER GEÇMİŞTİ. BİR GÜN.../ JOE, KALK, İMPARATOR GELECEK!

ONUN YAŞINDAKİLER ÇOKTAN SİLAH ALTINA ALINDI!.
DEMEK BUNU KATRİN'E ARMAĞAN EDECEKSİN... BENİM DE SANA ARMAĞANIM OLSUN.
ÇOK TEŞEKKÜRLER BAY GULDEN!
SAATİ ONA VERMEK İÇİN YARINI BEKLEYEMEYECEĞİM. ŞİMDİ GİDİYORUM.
NE KADAR HIZLI YÜRÜYORSUN JOE BERTA.. YOKSA ARTIK AKSAMIYOR MUSUN?
PİNAKL BENİ RAHAT BIRAK LÜTFEN...
BU ADAMI HİÇ SEVMEDİM.
KATRİN BAK KİM GELİYOR!
JOE!..
KATRİN DOĞUM GÜNÜN YARIN AMA ŞİMDİ VERMEK İSTİYORUM BUNU
NE KADAR DA GÜZEL.. BU GÜN YAŞAMIMIN EN MUTLU GÜNÜ...
YEMEĞE KALIRSIN, DEĞİL Mİ JOE?
ÇOK KÜÇÜK YAŞLARDA ANNESİNİ VE BABASINI YİTİREN JOE, KATRİN'İN ANNESİNDE ARADIĞI ŞEFKATİ BULMUŞTU...
SAĞOLUN GRETEL TEYZE... BANA HER ZAMAN ÇOK İYİ DAVRANDINIZ...

ANIMSIYOR MUSUN KATRİN, BİR GÜN OKULA GİDERKEN SANA GÜZEL BİR SAAT ARMAĞAN EDECEĞİMİ SÖYLEMİŞTİM...

TABİİ ANIMSIYORUM JOE...

YEMEKTE ÇOCUKLUK ANILARINDAN SÖZ ETTİLER

MÜDÜR BİR GÜN SINIFA GELDİĞİNDE BENİM SIRAMDA ÖLÜ BİR KURBAĞA BULMUŞTU.. HA,HA, HA,HA!

ZAVALLI NE KADAR KORKMUŞTU!

AKŞAM ÜSTÜ

PAZAR GÜNÜ GÖRÜŞÜRÜZ!

HOŞÇA KAL!

SELÂM JOE BERTA! HI,HI! KORKUTTUM MU?

NE? YİNE Mİ SİZ?

BENDEN NE İSTİYORSUNUZ?

SENİ KORKUTTUM JOE BERTA! HI,HI, HI!

BİLİYOR MUSUN? İSTEDİĞİN ZAMAN TOPALLAMIYORSUN. BAK ŞİMDİ UZAKLAŞMAK İÇİN NASIL ÇABUK YÜRÜYORSUN!

BU DA DEMEKTİR Kİ NORMAL BİR İNSAN GİBİ O DA SAVAŞA GİDEBİLİR. HI,HI,HI!

ERTESİ GÜN RUSYADAKİ BAŞARISIZLIĞI BİLDİREN BİR HABERİN YANISIRA...

TANRIM! MİLYONLARCA ASKER ÖLMÜŞ!

BİLDİRİ

YENİ BİR HABER DAHA DUYULDU...

17 YAŞINI DOLDURAN TÜM GENÇLER HEMEN SİLAH ALTINA ALINACAKLAR...

AMA BUNLAR DAHA ÇOCUK!

OLAYLAR İSTEDİĞİ GİBİ GELİŞMEYİNCE İMPARATORUN GÖZÜ BİR ŞEY GÖRMÜYOR.

ZAVALLI OĞULLARIMIZ...

AMA 17 YAŞINDAKİ ÇOCUKLARI NASIL SAVAŞA SOKABİLİRLER?
BÖYLE DURUMLARDA İMPARATORUN GÖZÜ BİR ŞEY GÖRMÜYOR.
ORDULARIMIZ RUSYA'DA BOZGUNA UĞRAMIŞ..
ŞİMDİ TÜM AVUSTURYALILAR, İSPANYOLLAR BAŞKALDIRACAK.
BOŞ VER! FRANSA'YA KARŞI ÇOK ZAFER KAZANIR.
JOE... ORADA MISIN?
ŞİMDİ NE YAPACAKSIN?
JOE TOPAL OLDUĞU İÇİN ASKERE ALINMIYOR. BÖYLECE SAVAŞA DA KATILMAYACAK...
AMA BAY GULDEN YANILIYORDU, ÇÜNKÜ...
SAYIN BELEDİYE BAŞKANI, BEN JOE'YU KOŞARKEN GÖRDÜM... YOKSA BU BİLDİRİYE KARŞI MI ÇIKACAKSINIZ?
AYNI GÜN..
ÜZGÜNÜM AMA BU KEZ SEN DE SAVAŞA KATILACAKSIN OĞLUM.
AMA O TOPAL!
OLACAK İŞ DEĞİL! AMA MERAK ETME OĞLUM SAĞ SALİM DÖNECEK VE AMAÇLARINA ERİŞECEKSİN!
JOE'NUN SILAH ALTINA ALINMASI TÜM FALSBURG'DA DUYULDU...
OĞLUM, İMPARATORUN BİZİ SOKTUĞU BU SAVAŞA KATILMAKTANSA KAÇ DAHA İYİ...
GRETEL TEYZE BÖYLE KONUŞMAYIN!
İSVİÇRE'YE KAÇ!
YOO, HAYIR... HİÇBİR ZAMAN ASKER KAÇAĞI OLMAK İSTEMEM.
JOE HAKLI, BİR ASKER KAÇAĞINI HERKES KÜÇÜK GÖRÜR... JOE GÖREVİNİ YERİNE GETİRMELİ.

BENİM İÇİN DUA ET KATRİN.. TANRI YARDIM EDERSE GERİ DÖNECEĞİM.
AZ SONRA BİR SUBAY ÇOCUKLARI ALMAYA GELDİ. BAY GULDEN SUBAYI TANIYORDU...
ONA DİKKAT EDİN... DAHA ÇOK GENÇ
MERAK ETMEYİN SİZ DOSTUM.
JOE BERTA SİZ MİSİNİZ?
EVET!
SURATININ HALİ NE? YOKSA KORKUYOR MUSUN?
HAYIR EFENDİM... SADECE KATRİN'İ GÖRMEMEKTEN KORKUYORUM.
BERTA, DÖNECEKSİN! SANA SÖZ VERİYORUM! HAYDİ VEDALAŞ ARTIK.
JOE!
YÜZBAŞI VİDAL BANA DÖNEBİLECEĞİMİ SÖYLEDİ. BENİ UNUTMA KATRİN!
VE...
HAYDİ, CESARET!
TANRIYA EMANET OL!
HEPİMİZ SENİ BEKLİYORUZ!
JOE ÜÇ ARKADAŞI, ZEBED, FURST VE KLİPFEL İLE FALSBURG'DAN AYRILDI...

DÖNÜP DÖNMEYECEKLERİNİ BİLMEDEN FALSBURG'DAN AYRILIYORLARDI...

BİRAZ NEŞELENİN ÇOCUKLAR! SAVAŞ ALANINDA DEĞİLİZ.

DOĞRU! HAYDİ BERTA, BİRAZ KENDİNE GEL!

YOLCULUK BEŞ UZUN GÜN SÜRDÜ. KARDİKLARI HER KASABADA YÜZBAŞI AYNI SÖZLERİ SÖYLÜYORDU...

CEPLERİNİZDEKİ BELGELERİ GÖSTERİRSENİZ KASABALILAR SİZİ AĞIRLARLAR. SABAH ERKENDEN BURADA BULUŞACAĞIZ...

BU KASABALARIN TÜMÜNDE DE AYNI SORULARLA KARŞILAŞIYORLARDI:

UZAKTAN MI GELİYORSUNUZ? BİZİM OĞLUMUZ GİDELİ TAM BİR YIL OLUYOR.

SAĞOLUN, BUNU HİÇ UNUTMAYACAĞIZ.

NE DEMEK? UMARIM MARSEL'CİĞİMİ DE BÖYLE AĞIRLAMIŞLARDIR.

SAĞOLUN BAYAN.

HER YERDE AYNI ŞEY VARDI...

TANRIM... ŞU ANDA ACABA OĞLUMUZ NERELERDE?

BÖYLECE SONUNDA...

DUR! KİMSİNİZ?

FRANSA! 6. ATLI BİRLİK!

ATLI BİRLİKMİŞ! HO! HO! ATLAR NEREDE?

ATLARIMIZ ATLI BİRLİK OLACAĞIZ DEMEK İSTİYOR SANIRIM! HA! HA!

OF! ÇOK YORULDUM!

VİVAK'A GELDİKLERİNDE HEPSİNE SİLÂH VE ELLİ KURŞUN VERİLDİ.

İYİ DE BU NASIL İŞLİYOR?..

BÜTÜN GÜN ATIŞ TALİMİ YAPACAKSINIZ. ÇAVUŞ PİNTO, SİZİ EĞİTECEK.

AYNİ GÜN ÜNİFORMALARINI GİYDİLER.
MASKELİ BALOYA GİTMİŞ BİR JANDARMAYA BENZEDİN ZEBELİ! HA, HA!
HA, HA!
SEN DE EMEKLİ BİR MAREŞALE! HO! HO!..
HO, HO, HO! NE KADAR DA ZARİFİZ!..

ERTESİ SABAH ALMANYA'YA DOĞRU YOLA ÇIKTILAR, GÜNLER SÜREN YORUCU YÜRÜYÜŞTEN SONRA...
BİZLE BİR ŞEYLER İÇMEYE GELİR MİSİN JOE?
BİZİMKİLERE MEKTUP YAZACAĞIM FIRAT.
JOE'NUN TEK YAKINLARI İYİ YÜREKLİ BAY GULDEN, GRETEL TEYZE VE TATLI KATRİN İDİ. JOE BU İNSANLARI YENİDEN GÖRÜP GÖRMEYECEĞİNİ BİLMİYORDU BİLE...

HERKES HAZIROLSUN! MAREŞAL NEY TEFTİŞE ÇIKACAK!

MAREŞAL NEY!.. ÖYLEYSE ÇOK YAKINDA SAVAŞA GİRECEĞİZ!

AZ SONRA SAĞANAK YAĞMURUN ALTINDA..
HAZIR... OL!..

FRANSIZ ASKERLERİ!.. YARIN CESARETİNİZİ KANITLAYACAKSINIZ! UNUTMAYIN Kİ FRANSIZSINIZ. BİR FRANSIZ DÜŞMANA YENİLMEZ! YAŞASIN FRANSA!
AZ SONRA...
BANA ÖYLE GELİYOR Kİ BURADAN KURTULAMAYACAĞIZ FURST!
BERTA, DOSTUM GÖRECEKSİN Kİ KURTULACAĞIZ.

BAZEN BÖYLE KARAMSAR OLUYORUM FURST.
BÖYLE DÜŞÜNME JOE.
ARTIK İŞGAL TOPRAKLARINDAYDILAR. VE BUNU, ÖZELLİKLE GECELEMEK İSTEDİKLERİ EVLERDE ANLIYORLARDI...
YOKSA ANLAMIYOR MUSUNUZ? BU GECE BİZİ AĞIRLAMAK ZORUNDASINIZ.
İKİMİZİN DE ALMANCA BİLMEMESİ NE KÖTÜ...
ÖNEMLİ DEĞİL, BEN FRANSIZCA BİLİYORUM. BAŞKA SEÇENEĞİM OLMADIĞINA GÖRE GİREBİLİRSİNİZ.
BİR DÜŞMAN ASKERİNİ AĞIRLAMAK SİZE GÜÇ GELİYOR. BUNU ANLIYORUM. AMA İMPARATORUMUZUN VERDİĞİ KARARLAR YÜZÜNDEN BİZİ SUÇLU GÖRMEMELİSİNİZ.
AÇIKSÖZLÜLÜĞÜN HOŞUMA GİTTİ DELİKANLI.. BUYRUN BİRLİKTE YEMEK YİYELİM.
SAĞOLUN!
JOE, ASKER YERİNE DİPLOMAT OLMALIYMIŞIN SEN!
BU ADAMLARI ANLAMAYA ÇALIŞIYORUM. FRANSA İŞGAL EDİLSEYDİ SEN DE AYNI ŞEYLERİ DUYARDIN.
ERTESİ SABAH...
TANRI HEPİMİZİ KORUSUN ÇOCUKLAR...
HOŞÇA KALIN BAYIM. BU DAVRANIŞINIZI UNUTMAYACAĞIZ.
ÇABUK OLUN!
GENELLİKLE JOE AKSAKLIĞI NEDENİYLE HEP BİRAZ GERİDE KALIRDI AMA.. FARKINDA MISINIZ? FALSBURG'DAN ÇIKTIĞIMIZDAN BERİ JOE DAHA HIZLI KOŞUYOR!
HAKLISIN!

BUNU BEN DE FARKETMİŞTİM.

BİR KAÇ GÜN SONRA FRANSIZ BİRLİKLERİ ERFURT'A GELDİLER...

MARESAL NEY DE GELMİŞ! YARIN SAVAŞA KATILACAĞIMIZ SÖYLENİYOR!

KÜPFEL HAKLIYDI. ERTESİ SABAH.

ASKERLER!.. YARIN SABAH SIRTINIZDAKİ ÜNİFORMAYA VE SAVUNDUĞUNUZ BAYRAĞA LAYIK BİÇİMDE SAVAŞACAĞINIZA EMİNİM.

BİR KAÇ SAAT SONRA JOE VE ARKADAŞLARI CEPHEYE GİTMEK ÜZERE HAZIRDIRLAR.

TANRIM SEVDİĞİM İNSANLARA KAVUŞMAMA YARDIM ET!

BİR KAÇ KİLOMETRE UZAKTA, SAVAŞ ALANINDA...

BU KAZAKLAR BİR KAÇ SAATTİR GERİ ÇEKİLİYORLAR. AMAÇLARI NE OLABİLİR?

YARIN GELECEK OLAN YARDIMCI KUVVETLERDEN KORKUP KAÇIYORLARDIR.

SANMIYORUM DOSTUM...

ERTESİ SABA BİRLİKLER YOLA KOYULDU...

HERKESİN SİLAHLARI HAZIR OLSUN!

WEİSSENFELS'E VARDIKLARINDA...

SEN.. VE SEN BERTA! İKİNİZ EN YAKIN EVLERE GİDİP BAKIN. BU SESSİZLİK HOŞUMA GİTMİYOR.

DÜŞMANI GÖRÜR-SENİZ KAÇ KİŞİ OLDUKLARINI SAPTAYIP HEMEN BANA HABER VERİN!
HAYDİ JOE!
TANRIM, UMARIM JOE İLE FURST'UN ŞANSLARI EŞİT OLUR.
İNŞALLAH KLİPFEL!
BAK, ORADA SAKLANMIŞ DÜŞMANLAR!
JOE KORKMADAN İLERİ GİTMELİYİZ!
BİRDEN JOE MAREŞAL NEY'İN SÖZLERİNİ ANIMSADI: "ONUR", "BAYRAK" "VATAN"... JOE SAVAŞTAN NEFRET EDİYORDU AMA...
İLERİ JOE!..
...O ANDA DÜNYADA KENDİSİ İÇİN EN DEĞERLİ OLANLARI, FALSBURG'U TATLI KATRİN'İNİ, BAY GÜLDEN'İ KORUDUĞUNUN FARKINA VARDI...
ORADALAR!
FURST'UN BU SÖZLERİNDEN HEMEN SONRA...
İBROUM!
BİRLİĞE HABER VERMEMİZ GEREK!
BEN GİDERİM SEN BENİ KORU JOE!
HAYDİ FURST, ÇABUK!

ALBAYIM... ORADALAR! BİR SÜRÜ DÜŞMAN!
HERKES SAVAŞA HAZIR OLSUN!
TANRIM, HEMEN GELMEZLERSE, İŞİM BİTİKTİR!
İLERİİİ!
BROUM!
BU TOP ATEŞİ HEPİMİZİ ÖLDÜRECEK ALBAYIM!
KORKMAYIN ÇAVUŞ! İLERİİİİİ!
AMA DÜŞMAN ASKERLERİNİN YANITI SERT OLDU...
BU DELİLERE SERBEST ATEEEŞ!
ALBAYIM BAKIN!
BİR ATLI BİRLİK!
TANRIM... BİZİ YOK EDECEKLER!

DİKKAT, ATLI BİRLİK!
ÜSTÜMÜZE DOĞRU GELİYOR!
TÜMÜMÜZÜ YOK EDECEKLER!
BİRDEN SAVAŞAN BİRLİKTEN SEVİNÇ ÇIĞLIKLARI YÜKSELDİ.
BİZİMKİLER!
İLERİİİ!..
YAKALAYIN!
YAŞASIN FRANSAAA!
ASKER BERTA SAĞOL! GÖREVİNİ İYİ BAŞARDIN!
AZ SONRA WİSSENFEL'İN EN YÜKSEK KULELERİNDE İMPARATORLUK BAYRAĞI DALGALANIRKEN...
"ASKERLER İLERLİYORDU...
AKŞAM OLUNCA...
TÜM BİRLİK SENDEN VERDİĞİN SÖZ EDİYOR. KORKMADIN MI?
TABİİ AMA NE YAPABİLİRDİM?

GÖREVİMİZİ YERİNE GETİRME-LİYİZ HEPİMİZ KLİPFEL.. BÖYLE DÜŞÜNEREK HAREKET ETTİM.
BİR KAÇ GÜN YOLLARININ ÜSTÜNDEKİ KASABALARI ELE GEÇİREREK İLERLEDİLER.
HER DEFASINDA SAYIMIZ AZALIYOR.
EVET ZEBED. UMARIM SIRA BİZE GELMEZ.
BİR SABAH...
BİRLİKLERE BU BÖLGEDE İLERLEME EMRİ VERMELİYİZ. DÜŞMANIN HAREKETİNİ İZLEYİN KUMANDAN!
HAKLISINIZ SALDIRMAYA HAZIRLANIYORLAR.
BANA HEMEN BİR HABERCİ GÖNDERİN!
HABERCİLER BİRLİKLERİMİZE MESAJIMI İLETMEK ÜZERE YOLA ÇIKSINLAR!
EMREDERSİNİZ!
HABERCİLERDEN BİRİ KAHRAMANIMIZIN BULUNDUĞU BİRLİĞE GİDİYORDU..
ONLAR İÇİN ÇOK GEÇ OLMADAN ÇABUK GİDİN!
GERÇEKTEN DE İLERDE YÜZBİN RUS VE PRUSYALI ASKER FRANSIZ BİRLİKLERİNE DOĞRU YÜRÜYORDU...
MESAJ BU KADAR ALBAYIM.
TANRIM!.. ALTIYA KARŞI BİR KİŞİYİZ.
ÖNEMLİ DEĞİL! YA YENECEĞİZ YA ÖLECEĞİZ!
ÇOCUKLAR SANIRIM BU KEZ İŞİMİZ DAHA ZOR.

ASKERLER ! FRANSA VE İMPARATORUMUZ İÇİN SAVAŞACAKSINIZ...
GÖRDÜNÜZ MÜ? BİNLERCE ASKER VAR!
YÜZ BİN RUS VE PRUSYALI ASKER AĞIR AĞIR İLERLİYORDU...
...AYNI ZAMANDA OTUZ PRUSYA TOPU ATEŞ ETMEYE BAŞLADI.
ALBAYIM !
BENİ BIRAK, GÖREVİNİN BAŞINA DÖN ASKER!
ÇOCUKLAR SU EVE KOŞALIM!
ARKANIZDAYIZ ÇAVUŞUM!
AMA PRUSYA-RUS ORDUSUNU HİÇ BİR ŞEY DURDURAMIYORDU...

DURUN!.. SONUNA DEK KARŞI KOYUN!
KAHRAMANCA DAVRANIŞLAR BİRBİRİNİ İZLİYORDU AMA...
AAAAH!
TÜM BİRLİKLER GERİ ÇEKİLİYOR!
MAHVOLDUK!
KAYIP BÜYÜKTÜ.. ASKERLERİN ÇOĞU ÖLMÜŞTÜ VE HER ŞEY FRANSIZLARIN ALEYHİNDE GELİŞİYORDU...
EN YAKIN KASABAYA ULAŞMALIYIZ. BİZİMKİLER ORADA...
UMUTSUZCA YOL ALDIKTAN SONRA...
... DÜŞMANDAN KURTULUP KASABANIN İLK EVLERİNE VARMAYI BAŞARDILAR...
GÖRÜYOR MUSUNUZ? BİZİMKİLER HER EVİ KORUMAYA ÇALIŞIYORLAR...ONLARA YARDIM EDELİM!
HAYDİ!
BİRDEN...
JOE!
DOSTUM, BERTA!
AAAH!

JOE!
TANRIM!
SİZ GİDİN...
BİRİNİZ ONUNLA İLGİLENSİN, ÖTEKİLER BENLE ATEŞ ETSİN!
İLERİ! KASABA ELİMİZE GEÇTİ!
AAH!
CESARET JOE, YARAN AĞIR DEĞİL, SENİ İLK YARDIMA DEK GÖTÜRECEĞİM
FRANSIZLARIN KAHRAMANCA ÇARPIŞMALARI VE...
...BEKLENMEDİK ANDA ATLI BİRLİKLERİN YARDIMA GELMELERİ SAYESİNDE...
YAŞASIN FRANSA!
...KASABA FRANSIZLARIN ELİNDE KALDI...
GERİ ÇEKİLİİİN!
SAVAŞ BİTTİKTEN BİR SAAT SONRA...
ARKADAŞLAR KENDİMİ ÇOK KÖTÜ HİSSEDİYORUM...
CESARET JOE, HASTANEDE RAHAT EDECEKSİN!

ÇOK YARALI VAR MI?
MİLYONLARCA ALBAYIM.
İLK YARDIMDAN SONRA JOE BİR HASTANEYE GÖTÜRÜLDÜ...
UZUN VE GÜÇ BİR YOLCULUKTAN SONRA...
BERTA ŞANSIN VARMIŞ KOLUNDAKİ VE BACAĞINDAKİ YARALARLA BU İŞİ ATLATMIŞSIN!
BİRKAÇ HAFTA SAVAŞAMAYACAĞIMIZDAN SÖZ ETMEK İSTİYORSANIZ...
YANILMIYORSAM SİZ ÇAVUŞ ZİMMER'SİNİZ.
EVET GENERALİM! SİZLE OSTERLİTZ'DE VE SMOLENSKO'DA SAVAŞTIM!
BROVO ZİMMER.. GERÇEK BİR KAHRAMANSINIZ!
GÖRDÜN MÜ GENERAL ELİMİ SIKTI!
DAHA FAZLASINA LAYIKSIN!
BEN BUNCA ONUR BEKLEMİYORDUM.. BÖYLE ANLAR TÜM YAŞAM BOYUNCA UNUTULMAZ!
KAHRAMANIMIZ HASTANEDE KALDIĞI SÜRECE KATRİN'DEN BİR KAÇ MEKTUP ALDI...
"HEPİMİZ SENİ DÜŞÜNÜYORUZ, AMA SEVGİLİ JOE, BEN HERKESTEN ÇOK DÜŞÜNÜYORUM"
BU KIZ SENİ GERÇEKTEN SEVİYOR OĞLUM.
ACABA ONU NE ZAMAN GÖREBİLECEĞİM? YA BAY GÜLDEN İLE GRETEL TEYZEYİ?
BİRDEN...
HANGİNİZ JOE BERTA?

JOE BERTA İLE ÇAVUŞ ZİMMER HANGİNİZ?
ÇAVUŞ BENİM DOKTOR.
JOE BERTA DA BENİM.
İKİNİZ DE YARIN SABAH TABURCU EDİLECEKSİNİZ.
BU ANI SABIRSIZLIKLA BEKLİYORDUM.
BEN DE ÇAVUŞ, HİÇ OLMAZSA BİRAZ DOLAŞABİLECEĞİZ.
AMA BEŞ GÜN SONRA...
HEMEN BU GÜN CEPHEYE GİDECEKSİNİZ ÇAVUŞ.
JOE, YENİDEN CEPHEYE GİDİYORUM!
NE ÇABUK!
İYİ ŞANSLAR ZİMMER... TANRIYA EMANET OL!
SAĞOL!.. ASLINDA ARTIK GİTMEK İSTEMİYORUM AMA SAVAŞIN BANA GEREKSİNİMİ VAR.
AMA İKİ GÜN SONRA JOE DA CEPHEYE ÇAĞIRILDI..
ASKER, DUR BİR DAKİKA!
EFENDİM!
İKİMİZİN DE AYNI BİRLİKTE OLDUĞUMUZU SÖYLEDİLER. YOLCULUĞU BİRLİKTE YAPALIM ADİM PUATVEN.
ÇOK MEMNUN OLURUM DOSTUM PUATVEN!
AZ SONRA...
ÇOCUKLAR ARTIK SURAT ASMAYIN. BİRLİKTE ŞARKI SÖYLEYELİM!
A..AAA! BU ZAVALLILAR NEDEN KAÇIŞIYORLAR?
BUNLARIN DÜŞMAN OLDUKLARINI VE ÜLKEMİZDEN ÇOK UZAKLARDA, YABANCI TOPRAKLARDA BULUNDUĞUMUZU UNUTTUN MU YOKSA JOE?

BİZİMKİLER EVLERİNE GİRDİKLERİ İÇİN KAÇIYORLAR. HO! HO!
SAVAŞ BU, NE YAPARSIN? HA, HA, HA!
DOĞRU BİR DAVRANIŞ BU ARKADAŞLAR. ÜLKELERİNİ İŞGAL ETTİYSEK ONLARA BÖYLE DAVRANMAMALIYIZ.
BİZİM ÜLKEMİZİ İŞGAL ETSELERDİ AİLELERİMİZE BÖYLE DAVRANILMASINI HİÇ BİRİMİZ İSTEMEZDİK.
NE YAPIYORSUN? DELİRDİN Mİ?
HO, HO, BU GANİMETLERLE ZEVKLİ GÜNLER GEÇİRECEĞİZ.
AVUSTURYALILARIN ŞEREFİNE!
DURUN! ALDIKLARINIZIN TÜMÜNÜ SAHİPLERİNE GERİ İADE EDİN!
NE BİÇİM ASKERSİN SEN?
SANIRIM SAKA EDİYORSUN!
KENDİNİ BİR ŞEY SANDI...
BUNLARI HEMEN İADE ETMENİZİ SÖYLEDİM!
BANG!
GELECEK SEFER SİZE NİŞAN ALIRIM!.
ŞU KENDİNİ BİLMEZİN SÖLENİMİZE ENGEL OLMASI HOŞUMA GİTMEDİ.

NE YAPTIĞINI SANIYORSUN? HEMEN DEFOL BURADAN!
HEPSİNİ BIRAKMANI SÖYLEDİM! SÖZLERİMİ YİNELEMEYECEĞİM.
BÜTÜN BUNLAR SAVAŞIN GEREĞİ!
ARKADAŞ HAKLI JOE BERTA. SAVAŞTAYIZ VE GANİMETLER DE YASALDIR.
BU SÖZLER SANA YAKIŞMIYOR PUATVEN. DÜŞMAN BİR ÜLKEDE OLMAMIZ HALKI SOYMAMIZ İÇİN BİR NEDEN DEĞİLDİR!
KAHRAMANIMIZIN PUATVEN İLE KONUŞMASINDAN YARARLANAN ASKER...
KES SESİNİ ARTIK!
ADH!
ÇOK İYİ!
İŞİMİZE BURNUNU SÖKMANIN CEZASI BUDUR!
HA,HA,HA!
ÖYLE OLSUN PUATVEN. EN KIDEMLİMİZ OLAN SEN DOĞRU DÜRÜST DÜŞÜNMEKTEN YOKSUNSAN SENİN YERİNE...
AUH!
--BEN DÜŞÜNDÜRÜRÜM!..
AAH!
BENİ İYİ DİNLE: NEREDE OLURSAN OL, BU YAPTIĞINA HIRSIZLIK DENİR!

ANLAŞILDI MI ? SİMDİ TÜM ÇALDIKLARINIZI BURAYA BIRAKIN!
KİMSE İMPARATORUN ASKERLERİNİN YAĞMACI DEDİRTMEMELİ!
AZ SONRA ...
BÖYLE YAPMAMALIYDIN JOE.. SAVAŞ SAVAŞTIR.
ZATEN SAVAŞ YETERİNCE KORKUNÇ BİR ŞEY, BİZ ONU DAHA DA KÖTÜ HALE GETİRMEYELİM.
ÇOCUKLAR BÖLÜĞÜMÜZE GELDİK!
YAŞASIN!!
APTALLAR! NEDEN BÖYLE SEVİNİYORSUNUZ?
SAVAŞACAĞIZ. HERHALDE AĞLAMAMIZI BEKLEMİYORSUNUZ?
AVUSTURYALILAR VE RUSLAR TÜMÜNÜZÜ YENDİLER. ARTIK SAVAŞTAN BIKTIK ...
ASKER HAKLIYDI ÇÜNKÜ O ANDA KUMANDA MERKEZİNDE...
NÖBETÇİLERİ ARTIRIN. TETİKTE OLMALIYIZ.
AMA ALBAYIM YARDIMCI BİRLİKLER DEGELİYOR NASIL OLSA...
BİR YARALILAR KAFİLESİNE YARDIMCI BİRLİK Mİ DİYORSUNUZ?
ARABALAR BÖLÜĞE VARDIKLARINDA...
FURST! ZEBED! YİNE BİRLİKTEYİZ EN SONUNDA.

FURST, ZEBED! NASILSINIZ?
BAKIYORUM SEN ÇOK İYİSİN BERTA!
EVET! ÇOK, ÇOK İYİ...
JOE O ANDA SAVAŞIN KENDİ EN YAKIN ARKADAŞLARINI BİLE NE KADAR HİSSİZLEŞTİRDİĞİNİ GÖRDÜ...
ANLADIĞIM KADARIYLA BAŞINIZDAN KÖTÜ OLAYLAR GEÇMİŞ. AMA ARTIK BİRLİKTEYİZ.
NEYE YARAR Kİ? SAVAŞMAK İÇİN Mİ?
O GECE... ASKERLER! YARIN SALDIRIYA GEÇECEĞİZ. BU BİZİM SON ŞANSIMIZ! YENMEK YA DA ÖLMEK! YAŞASIN FRANSA!
...JOE ÜÇ ARKADAŞIYLA BULUŞTU...
YARIN YİNE BİRLİKTE OLURUZ. TANRININ YARDIMIYLA BUNDAN DA KURTULACAĞIZ!
TABİİ, HAFİF BİR YARA ALDIKTAN SONRA HASTANEDE TÜM TEHLİKELERDEN UZAKTA BU SÖZLERİ SÖYLEMEK ÇOK KOLAY!
BAĞIŞLA JOE... MORALİMİZ ÇOK BOZUK. ARTIK SAVAŞA MAYACAĞIZ.
SENİ ANLIYORUM KLIPFEL.
ERTESİ SABAH...
HAYDİ ÇOCUKLAR!
"BAYRAM" NEREDEYSE BAŞLAYACAK.
DİKKAT!.. İLERİİİ!
CESARET! BU KEZ ONLARI YENECEĞİZ!
HO, HO! BIRAK DA SON KEZ GÜLEYİM BARI!

KUMANDANA VERILEN EMIR ILERLEMEK VE DÜŞMANIN YAKININDAKI BIRLIKLERLE BIRLEŞMEKTI..
HERKES SAVAŞ DURUMUNU ALSIN!
BIRLEŞTIKLERI BIRLIKTE JOE'NUN TANIDIĞI BIRI VARDI...
HEY, DELIKANLI!
ÇAVUŞ ZIMMER!
NEYSE KI SENI BURADA GÖREBILDIM. HA, HA, HA!
HOŞGELDIN ALZAS KURDU!
BIRDEN...
DIKKAT!
ILERI! SAVAŞA YENI BAŞLADIK ÇOCUKLAR!
BAK, EN AZ ADAM BAŞI 15 AVUSTURYALI VAR.
ÇAVUŞ ZIMMER ABARTMIYORDU...
ÇAVUŞ ZIMMER ÇOK KALABALIKLAR!
BEN SÖYLEYENE DEK KIMSE ATEŞ AÇMASIN!

İYİ NİŞAN ALIN! HER KURŞUNA BİR ASKER!

ATEŞ!.. SERBEST ATEŞ!

İLK KURŞUNLARLA DÜŞMAN ASKERLERİ BİR ÇOK KAYIP VERDİ...

...AMA BİR SÜRE SONRA...

KORKMADAN İLERLEYİN!

İLERİ!.. ONLARA FRANSIZ DÜŞMANLARINA NE YAPACAĞIMIZI GÖSTERELİM.

ÇARPIŞMA ÇOK ŞİDDETLİ OLDU..

HAYDİ JOSE!

GELİYORUM KÜPFEL!

GÖREVİNİZİ YERİNE GETİRİN ÇOCUKLAR!

FRANSIZLAR KAHRAMANDILAR AMA DÜŞMAN ASKERLERİNİN SAYISI ÇOK FAZLA İDİ...

YAŞASIN İMPARATOR!

AUUH!
ŞİMDİ NE YAPACAKSIN AVUSTURYALI? HO, HO!
ÜSTÜNDE DEĞERLİ NE KADAR EŞYA VARSA VER BAKALIM!
DUYMADIN MI? HAYDİ, BOŞALT CEPLERİNİ!
KLİPFEL DİKKAT!
AAH!
KLİPFEL BIRAK ONU! BİZ ASKERİZ, HIRSIZ DEĞİL!
NE?
BIRAK ONU!
AL AVUSTURYALI! FRANSIZLAR SAVAŞIRLAR AMA SOYMAZLAR!
BİRDEN SAVAŞ ALANINDA BİR ÇIĞLIK DUYULDU...
ALMAN ATLI BİRLİKLERİ! KAÇIIIN!
JOE, KLİPFEL, GERİ ÇEKİLİN - YORUUUZ!

ŞİMDİ GÖRECEKLER!
TAM O SIRADA PRUSYA ATLI BİRLİKLERİ DE GELDİ!
JOE, DİKKAT!
AAH!
KLİPFEL! TANRIM!
ÇAVUŞ ZİMMER JOE'NUN YANINA DEK GELDİ. VE...
ONU KURTARMAK İÇİN ELİMİZDEN BİR ŞEY GELEMEZDİ...
ALLAH KAHRETSİN ŞU SAVAŞI!
GÜN BATARKEN BİRLİKLERDEN SAĞ KALANLAR TOPLANDILAR...
ZEBED, FURST, TÜMÜ DE ZAVALLI KLİPFEL'İ İZLEDİLER...
DUR! KİMDİR GELEN?
FRANSA!
AMA... BU ZEBED!
BURAYA DEK NASIL GELEBİLDİĞİMİ BEN DE BİLMİYORUM. FURST İLE KLİPFEL NEREDE?
KLİPFEL ÖLDÜ... FURST'DAN BİR HABER YOK... TANRI TÜMÜMÜZÜN YARDIMCISI OLSUN...

ERTESİ SABAH BİRAZ TOPARLANAN FRANSIZ BİRLİKLERİ TAM KARŞI SALDIRIYA GEÇECEKLERDİ Kİ...

POLONYA ATLI BİRLİKLERİ YÜZBAŞIM!

...BUNDAN SONRASI İSE BİR SONUN BAŞLANGICI OLDU...

GERİ ÇEKİLİYO - RUUUZ!..

O GÜNLERDE ASKERLERİN EN ÇOK DUYDUKLARI SÖZ "GERİ ÇEKİLİYORUZ "İDİ...

CESARET JOE! KATRİN SENİ BEKLİYOR!

ZEBED DAHA FAZLA DAYANAMAYACAĞIM. BENİ BIRAKIN!

ÇABUK OLUN, YOLUMUZU KESECEKLER!

O GÜNLERDE BU SAVAŞIN EN KANLI ÇARPIŞMALARI OLDU. AMA SAVAŞIN SONU ARTIK BELLİ OLMUŞTU...

SERBEST ATEŞ!

DİKKAT! YERE YAT JOE!

HAYDİ DOSTUM, DEVAM ETMELİYİZ!

YAPAMAYACAĞIM... KATRİN'E EN SON ONU DÜŞÜNDÜĞÜMÜ SÖYLE...

NE OLUR ÇABUK OLUN ÇOCUKLAR!

JOE DÜŞMAN ORDUSUNA YAKALANMADAN BURADAN KAÇMAMIZ GEREK!
İMPARATORUN ORDUSU SAVAŞI KAYBETMİŞTİ...
ASKER, BİR YARALIMIZ VAR!
JOE BERTA SAĞ AYAĞINDAN YARALIYDI...
EVE GİDECEKSİN OĞLUM... GÖRECEKSİN, KATRİN SENİ HEMEN İYİLEŞTİRECEK.
SANMIYORUM, ORAYA DEK DAYANAMAM.
BİRDEN BİR HABER TÜM DÜNYAYA YAYILDI...
BARIŞ!..SAVAŞ SONA ERMİŞ!
TABİİ BU HABER FALSBURG'DA DA DUYULMUŞTU...
KATRİN, GRETEL TEYZE NEREDESİNİZ?
SAVAŞ SONA ERMİŞ!
TANRIM!
UMARIM JOE SAĞ SALİM GELİR...
O GÜNDEN SONRA FALSBURGLULAR MERAK İÇİNDE HABER BEKLEMEYE BAŞLADILAR...
BU ARABALARDA ANLATTIĞIM GİBİ BİRİSİ VAR MI?
...BU BEKLEYİŞ BÖYLE GEREKSİZ VE SAÇMA BİR SAVAŞIN SONUCUYDU...
FRESNAY MI DEDİNİZ? ÜZGÜNÜM... VAR AMA ŞEHİT OLDU...
BAY GULDEN BELKİ BU GÜN BİR HABER ALABİLİRİZ...

BİRDEN KATRİN BİRİNİ GÖRDÜ..
BAKIN, ZEBED!
BİZE JOE'DAN HABER VEREBİLİR...
TANRIM! UMARIM YAŞIYORDUR!
ZEBED! O... NEREDE O? NE OLUR YANIT VER...
ÇOK KORKUNÇTU KATRİN... ZAVALLI KLIPFEL İLE FURST ÖLDÜ... JOE İSE...
BANA GERÇEĞİ SÖYLE!
ŞU ARABADA, YARALI.
KATRİN!
JOE!
İKİ HAFTA SONRA...
BİR DAHA YENİLENMEYECEK BİR KARABASANA BENZİYORDU...
ÇOCUKLAR KARABASANLARI BIRAKIP DA GELECEĞİ DÜŞÜNSEK NASIL OLUR?
JOE, SENİ ORTAĞIM VE MİRASÇIM YAPMAYA KARAR VERDİM. EVLENDİĞİNİZ ZAMAN BENİM EVİMDE OTURUN... TABİİ EĞER İSTERSENİZ.
BAYGÜLDEN BU BİZİM DÜŞLEDİĞİMİZDEN DE BÜYÜK BİR ARMAĞAN!
HAKLISINIZ BAYGÜLDEN!.. KARABASANLARI ARKADA BIRAKALIM. BİR ELMALI PASTAYA NE DERSİNİZ?
MEMNUNİYETLE GRETEL TEYZE!
SON

öykülerle atasözleri

EMİN OZDEMİR

SIK sık yinelediğim gibi kimi atasözlerimiz bir karşılaştırmanın ürünüdür sevgili çocuklar. Atalarımız yaşamın akışı içinde türlü olaylara, türlü durumlara tanık olmuşlar. Bu olayların, bu durumların nedenleri üzerinde durmuş, düşünmüşler. Olayları, durumları, bunlara karışan insanları birbirleriyle karşılaştırmışlar. Bütün bunlardan sonra gözlemlerini, vardıkları sonucu bir söze dönüştürmüşler. Geçen hafta size verdiğim öykü de böyle bir karşılaştırma sonucunda söylenmiş bir atasözü üzerine kurulmuştu. Bilgidede'nin şaşkınlığını görünce siz de ona hak vermişsinizdir. Öyle ya bunca okumuş, bunca gezmiş, bunca yıl yaşamış bir kimse bir de bakıyorsunuz ki sekiz yaşında bir çocuğun düşündüğünü düşünemiyor. Buna benzer durumlara, olaylara atalarımız da tanık olmuşlardır elbet. İşte geçen haftanın öyküsünde yer alan atasözü böyle bir tanıklığın ürünüdür belki de. Bilmem bulabildiniz mi o atasözünü. Atasözümüz şuydu. AKIL YAŞTA DEĞİL, BAŞTADIR.

Bu atasözüyle vurgulanmak istenen şudur: Bir kimsenin yaşı büyümekle aklı büyümez. Nice gençler vardır ki kendilerinden çok yaşlı olanlardan daha akıllıdırlar. Buna benzer, bu düşünceyi başka yollarla dile getiren atasözlerimiz de vardır. Şu örnekte olduğu gibi: AKIL OLMAYINCA NE YAPSIN SAKAL? Bu sözün anlamı da bir öncekine yakındır. Öyle ya, kişi sadece yaşlanmakla olgunlaşmaz. Akılsızsa, saçı sakalı da ağarsa yine saçma sapan işler yapar. Demek ki geçen haftanın öyküsünde Bilgibaba şöyle demişti, "yaşlılık aklın ölçüsü olmuyor. "Bunu atalarımız da doğruluyor söyledikleri sözlerle.

Bu haftaki öykümüzün yaslandığı atasözü daha değişik. Bu da her çağda, her dönemde geçerliği olan bir söz. Atalarımız uzun deneyimler sonunda böyle bir yargıya varmışlar. Sanırım bu sözü bulunca siz de onun ne denli doğru bir yargı olduğunu anlayacaksınız. Öyleyse anlayarak, üzerinde durup düşünerek okuyun şu öyküyü. Eğer ilk okuyuşta bununla ilgili atasözünü bulamazsanız, bir kez daha okuyun. Yine bulamazsanız, evdeki büyüklerinize sorup danışın..

YOL

Bu anlatacağım olay gerçek. İçinde düş payı yok. Başımdan geçen bir olay. Ben o zamanlar Anadolunun bir küçük kasabasında tahsildardım. Köy köy gezer, davar sığır vergisi, tarla vergisi toplardım. Gençtim daha. Doru, rahvan bir atım vardı. Atladım mı üzerine şu köy senin, bu köy benim haftalarca dolaşırdım. Para toplamak tatsız işti. Köylüler yemin üstüne yemini basar, bin dereden su getirirlerdi. "Vallah yok, billah yok.. Bir daha ki sefere, söz bir Allah bir" der başlarından savmaya çalışırlardı beni. Ben de yufka yürekliyimdir. Diretmezdim. "Olur, bir başka sefere" derdim. Zaten çoğunun ne üstünde vardı, ne başında. Ektiklerini zor alıyorlardı topraktan. Acıyordum onlara. Bunu bilirlerdi. Bilirlerdi de öteki memurlar gibi davranmazlardı bana. Daha içten, daha yürekten davranırlardı. Bir kez bile jandarmayla köylere gitmişliğim yoktur. Hele öteki tahsildarlar gibi hacze macze hiç kalkmamışımdır. Diyeceğim köylüler beni severdi, ben de köylüleri.

Bir yıl ilkyaza doğru köylere çıkmıştım. Önce Ovacık'a, sonra Sazlıpınar'a uğradım. Oradan Keklikli'ye indim. Eh iyi kötü, birkaç kuruş tahsil ettim. Köylülere anlatıyordum ki elim boş dönersem, malmüdürüydü, kaymakamdı paylar beni, işimden olurum. Bunun için ellerinden geldiğince yardımcı oluyorlardı bana. İki kez boş dönersem, üçüncü de az buçuk para topluyordum. Öyle olmuştu. Epeyce para toplamıştım. Bir de Kayadibi'ne uğrayıp kasabaya dönecektim.

Kayadibi'ne gidiş geliş çok güçtü. Yol yolak yoktu. Keskin, sivri, insana ürküntü veren kayalıkların arasından geçerdi yol. İnce bir patikaydı bu. Attan iner, onu yedeğime alır öylece yürürdüm. Hele kışın Kayadibi'ne gitmek olanaksızdı. Kar yağdı mı Kayadibi'nin tüm çevreyle bağlantısı kopardı. Ancak karlar erimeye başladıktan sonra Kayadibi köylüleri görünmeye başlardı. Dertliydiler bu yüzden. Her kapıyı çalmışlardı. Yol yapımı için dilekçe üstüne dilekçe vermişlerdi. Ne ki hiç bir haber çıkmamıştı.

Akşama doğru vardım Kayadibi'ne. Doğru muhtarın evine indim. Hoş beşten sonra köylüler birer ikişer gelmeye başladılar. Hangi köylere uğradığımı sordular. Anlattım. Bu kez bir başkalık vardı Kayadibi köylülerinin durumunda. Sanki bıyık altından gülümseyerek bakıyorlardı bana. İçimden "bu da neyin nesi? İşin içinde bir iş var ama, dur bakalım ne olacak?" diyordum. Muhtar Tahir, sanki benim içimden geçenleri anlamış gibi, önce bir iki öksürdü. Sonra şöyle dedi:

— Komşular beklediğimiz konuk geldi. Şöyle usul usul anlatalım ona. Tahsildar Ağam seni çok severiz. Bilirsin. Ama bu kış and içtik. "dedi. Sonra şöyle sürdürdü konuşmasını: "Seni burda alı koyacağız. İlçeye de haber salacağız ki ya yolumuzu yaparlar; ya da seni salmayız."

Bu davranışlarının başlarına iş açacağını söylediysem de inanmadılar. "Mahkemeye vercekler, versinler" dediler. "Daha iyi, derdimizi Türkiye'nin dört bir yanına duyurmuş oluruz."

Ne yaptıysam onları caydıramadım. Muhtar Tahir'in odasına kapadılar beni. Dışarı çıkmamı da engelliediler. Yeme içme sıkıntısı yok. Yemedi bana yedirdiler. Söz Osmanı da ertesi gün ilçeye yolladılar. Kaymakama, malmüdürüne, jandarma komutanına niyetlerini anlatacak. Yollarını yapmaya başlamazlarsa çantamdaki paraya da el koyacaklarını söyleyecek Söz Osman.

Söz Osman'ın gidişinin üçüncü günü iki jandarma geldi. Nafile. Bir fayda etmedi. Dinlemediler. Jandarmalar geri gitti. O sıralar ilçeye genç bir kaymakam atanmıştı. Haberi duyunca heyecanlanmış. Yanına jandarma komutanını da alarak Kayadibine geldi. Kaymakam'ı başka bir eve konuklamışlar. Ona her şeyi anlatmışlar. "Vergiyse veriyoruz işte.. Yolumuzun yapımını istiyoruz" demişler.

Kaymakam kesin söz vermiş. "Derdinizi gördüm. Yaptığınız iş suç. Ama bir işlem yapmayacam. " demiş. "Tahsildarı bırakın. Yolu birlikte yapacağız. Ben gerekeni sağlarım. Yarından tezi yok. Üç kişilik bir kurul seçin. Bizimle birlikte ilçeye gelsin. Yol yapımı başlayacak..."

Ertesi gün beni bıraktılar. Köylülerle ilçeye indik. Kaymakam verdiği sözü sonuna dek tuttu. Her kapıyı çaldı. Paradan para, dinamitten dinamit buldu. Köylüler de gönüllü çalıştı. Böylece yol bir yıl içinde tamamlandı. Kayadibi köylülerinin isteği de gerçekleşmiş oldu.

Yeni yoldan birkaç kez daha gittim geldim Kayadibi'ne. Köylüler hep takılırlardı bana. "Seni tutmasaydık, derdimizi zor duyururduk" diyorlardı. Sonra emekli oldum. Ama bu yol olayını hiç unutamıyorum.

ATASÖZÜ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

BİZİM
ALE

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER ÇOCUK HAKLARI BİLDİRİSİ İLKELERİ

İLKE 9: Çocuk, her türlü ihmal, kötülük ve sömürüden korunmalıdır. Çocuk, her ne biçimde olursa olsun, satılmamalıdır. Uygun yaşa ulaşıncaya kadar çocuğun çalışmasına izin verilmemelidir.

BENİM DÜNYAM

ERDEM YÜCEL

İLKOKULU yeni bitirmiştim. Okumak istiyordum. Okuyup büyük adam olmak. Bütün düşuncem buydu.

Ailemin en küçük çocuğuydum. Öbür ağabeylerim, ablalarım ilkokuldan ayrılmışlardı. Aslında, kendileri değil, babam alıkoymuştu onları okumaktan. Karşı gelememişlerdi. Ne de olsa "Babamız" demişlerdi. Şimdi ağabeylerim demirci, ablalarım ise mandalin gündeliğine gidiyorlar. Babam Karayollarından emekli oldu. Bütün gün kahveleri dolaşıp, aldığı emekli maaşını kumara yatırıyor. Annem hiç okumamış. Onun verdiği ezikliği çekmiş ve çekiyor. Bunun için hepimizi okutmak istiyor. Ama hiç birinde de sözü geçmemiş. Babamın diktası galip gelmiş hep. Hiç olmazsa son çocuğu olan beni okutsun istiyor ve diretiyor. Ne yazık ki, yine babam annemin fikirlerini rüzgarın bir mumu söndürdüğü gibi atıyor bir köşeye. Ben babama okumak istediğimi söyleyince: "Adın Şaban, kendin de şabanlık yapma deyip kesip atıyor sertçe ve konuyu kapatıyor.

Burası benim çalıştığım demirci dükkanı. Sabahın 7'sinden akşamın 7 sine kadar kaldığım. Dükkân işlek bir cadde üzerinde. Ustam, babasından kalan bu dükkana yeni bir şey eklememiş. Bu daracık yerde her şey fazlasıyla caddeye taşmış. Belediye Başkanı ile ustamın arası iyi herhalde, hiç ses çıkaran yok.

Her sabah buraya geldiğimde ilk işim, akşamdan içeri aldığım bu fazlalıkları dışarı çıkarmak, dükkân içindeki dağınıklıkları toplamak ve temizlik olur. Çıraklığın ilk görevi bunlarmış. Benden büyük çıraklara böyle işler düşmüyor. İşte bakın: Yaşar'la Fevzi Ağabey günlük gazetelerini almış - lar, yavaş yavaş geliyorlar. Ben de süpürgeye başlıyayım bari. Onlar da dükkandan içeri girdiler, işçi tulumlarını giyip gazeteye göz atmaya başladılar. Ben de yine çok uzaklara dalmış onlara bakıyorum. Fevzi ağabeyinin: "Heyy Şaban uyan, davran, usta ha geldi ha gelecek. Süpürgeyi bitir de ocağı közle, matkabı yağla, aletleri hazırla" deyişiyle kendime geldim. Yaşar ağabey de Fevzi'ye: "Sen Şabanı bırak ta kendi işine bak. Usta gelirse gazeteyi burnundan getirir elimallah. Bu gün ters yanından kalkmasa bari". Fevzi — Boş versene sen Yaşar. Bırak ustayı da şu kıza bak, şu kıza. Analar neler doğurmuyor? Bu akşam televizyonda da Seyyal Taner var. Benimle kahveye çıkar mısın? Akşam gözlerimiz bayram etsin?

Yaşar — Senin aklın da hep kızlarda be.. Versene şu gazeteyi biz de otlanalım. Allah be ... Galatasaray, Göztepe'ye altı tane atmış. Liverpool—Anderlect maçını televizyon naklen verecekmiş. Elektrikler oyun etmezse işimiz iş..

Çırakların en küçüğü ben olduğumdan en çok ben eziliyordum. Fevzi ve Yaşar ağabeylerin sabah sohbetleri daha bitmemişti ki, her zamanki sert bakışları ve soğuk yüzüyle ustayı burnumuzun dibinde bulduk. "Günaydın" sözünü bile esirgeyerek kalın paltosunu paslı çivilere astı, rengini kaybetmiş, kirli, kaba iş tulumunu giydi. Hepimiz çil yavrusu gibi dağılıp tezgâhlarımızın başına geçtik. Beş on dakika sessiz bir dünyada yaşadık ve her zamanki gibi iş bölümü.....

Bana da dünden kalan işlerden boruları kesmek ve diş açmak verildi. Bu gün eskisinden daha isteksiz çalışıyordum. Önümdeki işlerin çokluğu, elimdeki araçların gereçlerin ağırlığı, dükkânın nemli, soğuk ve boya kokan havası benim gibi bir çocuk için hiç te iç açıcı değildi. Demir boruyu kestiğim testerenin sertliğini ellerim yenemiyordu. Boruyu sıkıştırdığım mengeneyi ayağımın teki ile tutuyor bütün gücümle kolu çeviriyordum. Ama bu bisiklet pedalları gibi yumuşak değildi. Bir iki boruya dişi açtığımda ter gömleğimden dışarı çıkmıştı. Soluk almak için başımı kaldırınca, ustamın: "Ufaklık, gel, şu sepeti eve ulaştırıver. Yengen öğlene pişirecek" sözü ile irkildim. Kendimin yarısı kadar sepeti koluma geçirerek bu sevimsiz yerden ayrıldım. Gözüm hep sepetin üstündeki gazetede idi. Yorulmuştum. Durup dinlenmek ve gazeteye bir göz atmak istiyordum. Ustamın göremeyeceği, insanların az olduğu bir köşede, sepeti yere koyup oturdum kaldırıma ve gazeteyi okumaya başladım. Küçük bir köşeye sıkıştırılmış, ufak bir başlıkta:

UZAYLI ÇOCUK CİCİKUŞ'TAN DÜNYALI ÇOCUKLARA ŞİİRLER

MÜMTAZ ZEKİ TAŞKIN

Yedirenkli ebemkuşağından
Uçurtma yapacağım
Yeryüzü çocukları arkadaşlarım
Pencerelerinizi açık koyun
Neptün'den salıvereceğim onu
Tümünüzün konuğu olacak
Düşlerinizin göklerinde uçacak
Ebemkuşağı renkli uçurtmam.

Kimin penceresinden girerse
Binsin uçurtmama
Gelsin
Uzayda Cicikuş'un konuğu olsun.

SÜMÜKLÜBÖCEK

Sevmem gürültüyü
Her türlüsünü sevmem
Ün denen patırdıyı da

Küçük sümüklüböcek
Taşır kabuğunu sırtında
Nemli sabahlarla kardeş
Can ciğer yeşil otlarla

Yaşar bir lokma bir hırka

NECATİ CUMALİ

"1979 çocuk yılı olması nedeniyle çocuk hakları bir kez daha gözden geçirilecek. Çocuk her türlü ihmal, kötülük ve sömürüden korunmalıdır. Uygun yaşa ulaşıncaya kadar çocuğun çalışmasına izin verilmemelidir. Çocuk, anlayış, hoşgörü, barış, kardeşlik ruhuyla büyütülmelidir" yazıyordu.

Kendi lehimde yazılan bu yazıları okuyunca kafamdaki sorular çoğaldı. Resimlere bakarken bile kendimi ve haklarımı karşılaştırıyordum. Kolumdaki sepet hafiflemiş, uzun yol sanki kısalmıştı. Dükkana döndüğümde işler bir o kadar daha birikmişti.

O havanın içine tekrar girdim. Ustamla beraber büyük çıraklar gidince dükkanı beklemek her zaman bana düşüyordu. Yemeğimi hızla yerken dükkanın önünden geçmekte olan Ortaokul öğrencilerini gördüm. Yüreğim cız etti, içimden birşeylerin akıp gittiğini duydum. Lokmalar boğazıma dizilmiş, aşağıya gitmiyordu. Üçlü grup dükkanın kapısı önünde durdu. Bunlar ilkokuldaki sıra arkadaşlarım. Zafer, Ahmet ve Mustafa. İçlerinden en çok sevdiğim Ahmet:

— Ne haber Şaban, işler nasıl gidiyor? Özledik seni. Ustanla aran nasıl, geçinebiliyor musun? İşine ısınabildin mi, sevdin mi demirciliği? Gelecek sene bari aramıza katıl.

Ağlamaksı olmuştum. Zor tuttum kendimi. Kısılmış sesimle:

— İyilik Ahmet. Kışa girdiğimiz için işler sıkışık. Başımı kaşıyacak zamanım olmuyor. Sizlerin yerini kimse tutamıyor. Okuma işiyse artık kapandı diyebildim.

— Pazara Alibabayla bizim maçımız var. Sen iyi kalecilik yaparsın. Yat meydanına gelirsin herhalde.

— Çok isterdim ama...

— Eeee..

— Evimizin su boruları döşenecek de. Yardım edeceğim.

— Tamam. Biz maçı gelecek pazara erteleriz. Sensiz yenilmeye niyetimiz yok. Boş ver. Sıkılma. Haydi kolay gelsin, afiyet olsun. Hoşça kal.

— Gene gelin. Ara sıra uğrayın. Burada canım sıkılıyor. Sizin gibilere su gibi ihtiyacım var.

Arkadaşlarımı kalem tutan ak elleri, temiz giysileri, mutlu gözleriyle görünce, yalnızlığım, dertlerim ve yorgunluğum daha da arttı. Bereket Yaşar ağabeyin gelmesi ateşime su serpti. Ustanın ne zaman geleceğini bildiğimiz için, tahtanın üzerine çizdiğimiz damayı oynamaya başladık. Her ikimiz de yeni öğreniyorduk ve zamanın nasıl geçtiğinin farkında değildik. Ustamın sert ellerini ince boynumda hissettiğim an dükkan başıma yıkıldı, dişlilerin arasında sandım kendimi.

— Ulan Şaban oğlu şaban, bacak kadar boyunla kırk yıllık kurdu kandırmaya çalışma. Sana haftada yüz panganot verelim, sen onun beş gününü dama oynamakla geçir ha.. Bizim ustalarımız görecekti sizin gibi çırakları.. Bir kaşık suda boğarlardı be.. Yok, yok. Zaten başından belliydi bu işi sevmediğin. Bu günden tezi yok, babana söyleyelim, alsın seni, başka bir yere versin...

O olaydan sonra çekici daha sıkı kavradım. Demire daha sert vurdum. Elimle birlikte aklımı kullandım. İçimden, beni bu durumlara düşürenlere karşı duyduğum kin doruğa ulaştı. Gazetede okuduğum yazı daha net gözlerimin önüne geldi. Çocuk haklarından söz ediliyordu. Dünyada ve ülkemde milyonlarca çocuk benim gibi bu hakların hiç birinden yararlanamıyordu. Bir kısmı aç, bir kısmı susuz, eğitimsiz, sevgisiz, oyunsuz, anasız, babasız, yurtsuz, bucaksız, barınaksız sokak köşelerinde, soğukta sıcakta çalıştırılıp aydınlık günleri düşlerken, diğer taraftan bazı çocuklar da sıcak evlerinde, kuş tüyü yataklarında uyuyor. Hindili, pirzolalı, kuzulu, köfteli sofralarda yemek yiyor. Kollejlerde okuyor, doğum günü, yılbaşı gecelerinde eğleniyordu.

Şimdi bu ÇOCUK HAKLARINDAN SÖZ EDENLERE SÖYLÜYORUM.. Ya bütün çocuklara ırk, cins, dil, din, renk farkı gözetmeksizin eşit haklar verirsiniz ya da ileride biz, o kuş tüyü yatakta yatanları kaktüs dikenlerinde yatırır, hindili, kuzulu, pirzolalı, köfteli yemekleri boğazlarında bırakır, doğum günü, yaş günü, yılbaşı gecelerinde eğlenenleri sığınaklara, demirci dükkânlarına çalıştırmaya, gazete, simit satmaya, ayakkabı boyamaya yollarız...

GELECEK HAFTA
İLKE 10

MATEMATİK OYUNLARI

UĞUR AKER

Dikdörtgen bir çayırda birbirinden 7.5 metre uzaklıkta, ucu halkalı iki direk çayırın köşelerinden yaklaşık 7 metre uzaklıkta bulunmaktadır. *(Çizime bakın.)* Çayırın uzunluğu 17.5 metre, genişliği ise 10 metredir. Çayırın baştanbaşa iki keçi tarafından otlanmasını sağlamak istiyoruz. Ancak, keçilerin kavga etmemeleri için onları öyle bağlamalıyız ki, birbirlerine erişemesinler. Kaç metrelik bir iple nasıl bir yöntem uygulamamız gerekir?

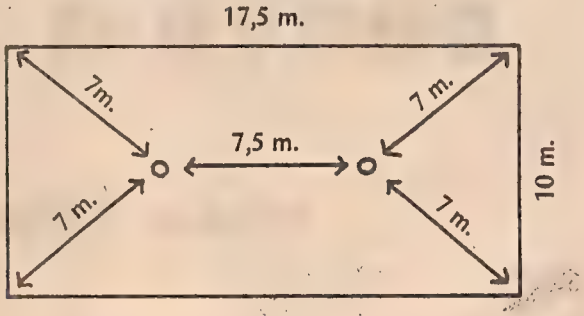

PÜSKÜL İLE ÇİLLİ

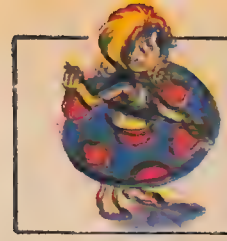

PÜSKÜL'ÜN ŞANTAJINA BOYUN EĞERSEM MAHVOLURUM.. GÖRDÜĞÜM BÜTÜN FİLMLERDE ŞANTAJ YAPANLAR SONUNDA HEP ADALETİN PENÇESİNE DÜŞER.. BEN DE...

GÜLÜMSEYİN LÜTFEN!

BÖÖÖÖ!

OOO!

BIKTIM ARTIK PÜSKÜL! HEMEN POLİSE GİDİP HAFTALARDIR BANA ŞANTAJ YAPTIĞINI SÖYLEYECEĞİM.. TANIKLARIM DA VAR.. SÜMBÜL, TOMBİK, OKURLAR.

NE OLUR ÇİLLİ DOSTLUĞUMUZ ADINA, YARINA KADAR BEKLER MİSİN?

PEKİ, YARINA KADAR BEKLEYECEĞİM...

ZAMAN YİTİRMEMELİYİM...

ERTESİ GÜN...

KIPIRDAMAYIN!

NEREYE ÇİLLİ?...

POLİSE PÜSKÜL, YARIN OLDU VE BEN FİKRİMDEN CAYMADIM..

BİLMİŞ OL ÇİLLİ, KARAKOLA GİDERSEN BEN DE POLİS BEVE BU RESMİ YOLLARIM...

FOTOĞRAFÇI BİR YEĞENİM VAR.. BU MONTAJI O YAPTI. FENA DEĞİL Dİ Mİ? İSTERSEN ÇİLLİ SATARIM ONU SANA..

MAYALAR

BİZ BU İKİ YARALIYA BAKARKEN, SİZ GİDİP KARNINIZI DOYURUN. ONDAN SONRA SİZİ KRALIMIZLA TANIŞTIRACAĞIZ!

KARINLARINI DOYURDUKTAN VE TEMİZLENDİKTEN SONRA HERNANDO, DİEGO VE ALONSO KENTİN İÇİNE GİRDİLER...

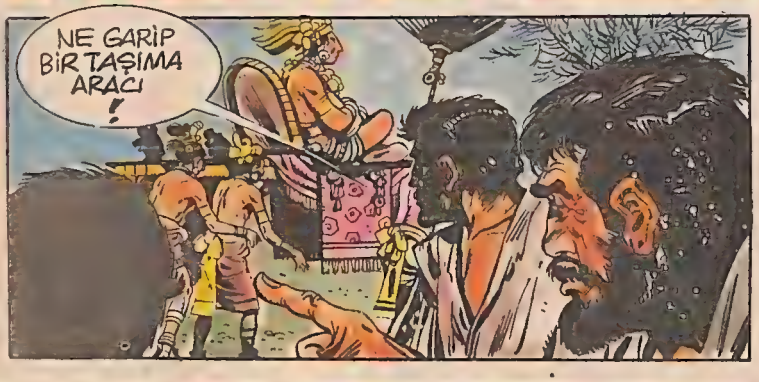
NE GARİP BİR TAŞIMA ARACI!

EVET DİEGO ŞUNLARA BAKSANA HELE..
BÜTÜN ARAÇLARDA TEKERLEK KULLANILMIYOR...

!!?!

AMA TEKERLEĞİ BİLİYORLAR.. BAKSANA ÇOCUKLARIN OYUNCAKLARINDA BİLE VAR..

BÖYLESİNE BASİT BİR ARACI KULLANMAYI ONLARA ÖĞRETMELİYİZ..

BİRAZDAN GÜNEŞ BATACAK, ARTIK GİDİP YATMALIYIZ.. YARIN BÜYÜK RAHİBİ GÖRÜR, ARKADAŞLARIMIZIN DURUMUNU SORARIZ...

ERTESİ GÜN...
ÜZGÜNÜM AMA, ARKADAŞLARINIZDAN BİRİ ÖLDÜ...
TANRIM!

ÖTEKİ ADAM YAŞIYOR AMA YARASI ÇOK KÖTÜ... SİZİNLE KONUŞMAK İSTİYOR...

ARTIK İYİLEŞECEĞİMİ SANMIYORUM.. AMA SİZİN KURTULDUĞUNUZU GÖRMEK BENİ SEVİNDİRİYOR.. BU ADAMLARA UYGARLIĞI ÖĞRETİN, BEN İYİ OLSAYDIM SİZE YARDIM.....

ÖLDÜ!
ZAVALLI ADAM. EVİNDEN UZAKTA ÖLDÜ!
BİZ DE ONUN SON ARZUSUNU YERİNE GETİRELİM Kİ RAHAT UYUSUN...

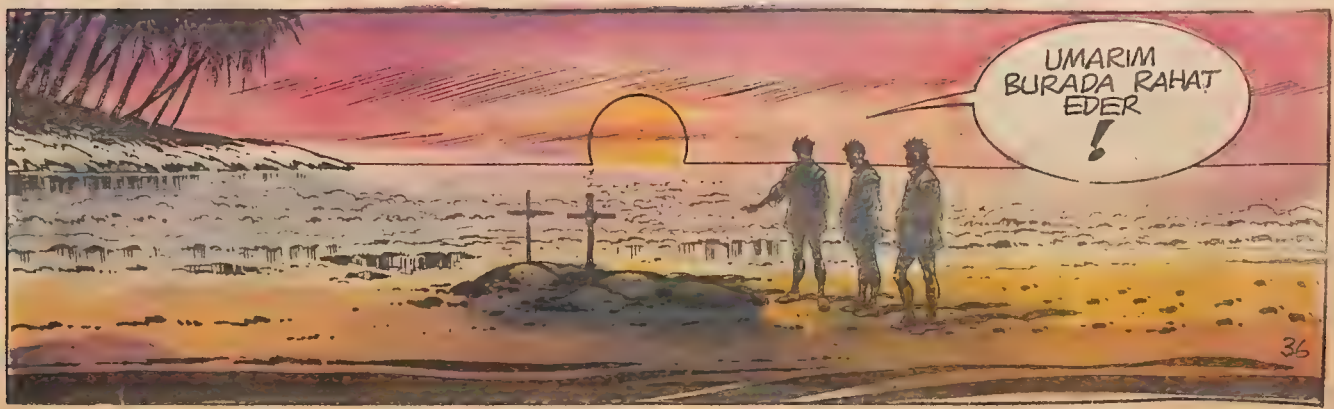
UMARIM BURADA RAHAT EDER!
36

İSPANYOLLARIN KRAL İLE TANIŞTIRILACAKLARI AN GELDİ ÇATTI...
BAŞKA BİR DÜNYADAN GELDİĞİNİZİ BİLİYORUM!

AMA SİZİ KİMİN GÖNDERDİĞİNİ YA DA İYİ TANRILARIN ELÇİLERİ OLUP OLMADIĞINIZI BİLMİYORUM!

BİZ BU DÜNYANIN CANLILARIYIZ... TANRI DEĞİLİZ.. ZATEN TANRI OLSAK ARKADAŞLARIMIZ ÖLMEZDİ!
EVET HAKLISINIZ!

LÜTFEN BU YÜZÜĞÜ İYİ NİYETİMİZİN BİR SİMGESİ OLARAK KABUL EDİN..
37

AYNI ZAMANDA BİZE GÖSTERDİĞİNİZ KONUKSEVERLİK İÇİN DE TEŞEKKÜR EDERİZ..

DAHA SONRA İSPANYOLLAR BURAYA NASIL GELDİKLERİNİ VE UYGARLIKLARINI ANLATTILAR...
37

... BİZİM UYGARLIĞIMIZDA "AT" DİYE BİR HAYVAN VARDIR... ONU TAŞIMACILIKTA VE SAVAŞLARDA KULLANIRIZ...

ÖTEKİ ARKADAŞLARIMIZIN DA GELMESİYLE BU HAYVANI GÖRECEKSİNİZ... ÖTE YANDAN TEKERLEĞİ DE SİZE ANLATTIĞIMIZ BİÇİMDE KULLANMANIZ GEREK...

BİZ TAŞIMACILIKTA HAYVANLARI KULLANMAYIZ. İNSANLARI KULLANIRIZ... EĞER ONLARIN YERİNE HAYVANLARI KULLANIRSAK, BİZİM İNSANLARIMIZ AÇ KALIR!

ONUN İÇİN BUNLARI HALKIMA ÖĞRETMENİZİ YASAKLIYORUM.. TABİİ EĞER SAĞ KALMAK İSTİYORSANIZ ...

ÜZÜLMEYİN, AĞZIMIZDAN BİR ŞEY KAÇMAYACAK...

GÜNLER BARIŞ İÇİNDE GEÇTİ...

BURADA YAŞAM ÇOK GÜZEL AMA İSPANYA'DAN ÇOK UZAKTAYIZ...

EVET ALONSO.. UZAKTA BİR GEMİ GÖREBİLSEK...

SAĞ KALDIĞIMIZ İÇİN TANRIYA DUA ETMEMİZ GEREK...

DİEGO BİR SÜRE ÖLDÜRÜCÜ BİR HASTALIĞA YAKALANARAK ÖLÜR... ÖTEKİ İKİ ARKADAŞI İSE İSPANYOLLARIN ÜLKEYE GELİŞLERİNE KADAR SAĞ KALIRLAR..

BİR GÜN...

KRİSTOF KOLOMB'UN YENİ DÜNYAYI KEŞFETMESİNDEN SONRA, BAŞKA BİR İSPANYOL, VASKA NUNEZ DE BALBOA PANAMA'YA AYAK BASTI... "PASİFİK OKYANUSU" DİYE BİLİNEN GÜNEY DENİZİNİ BULDU...

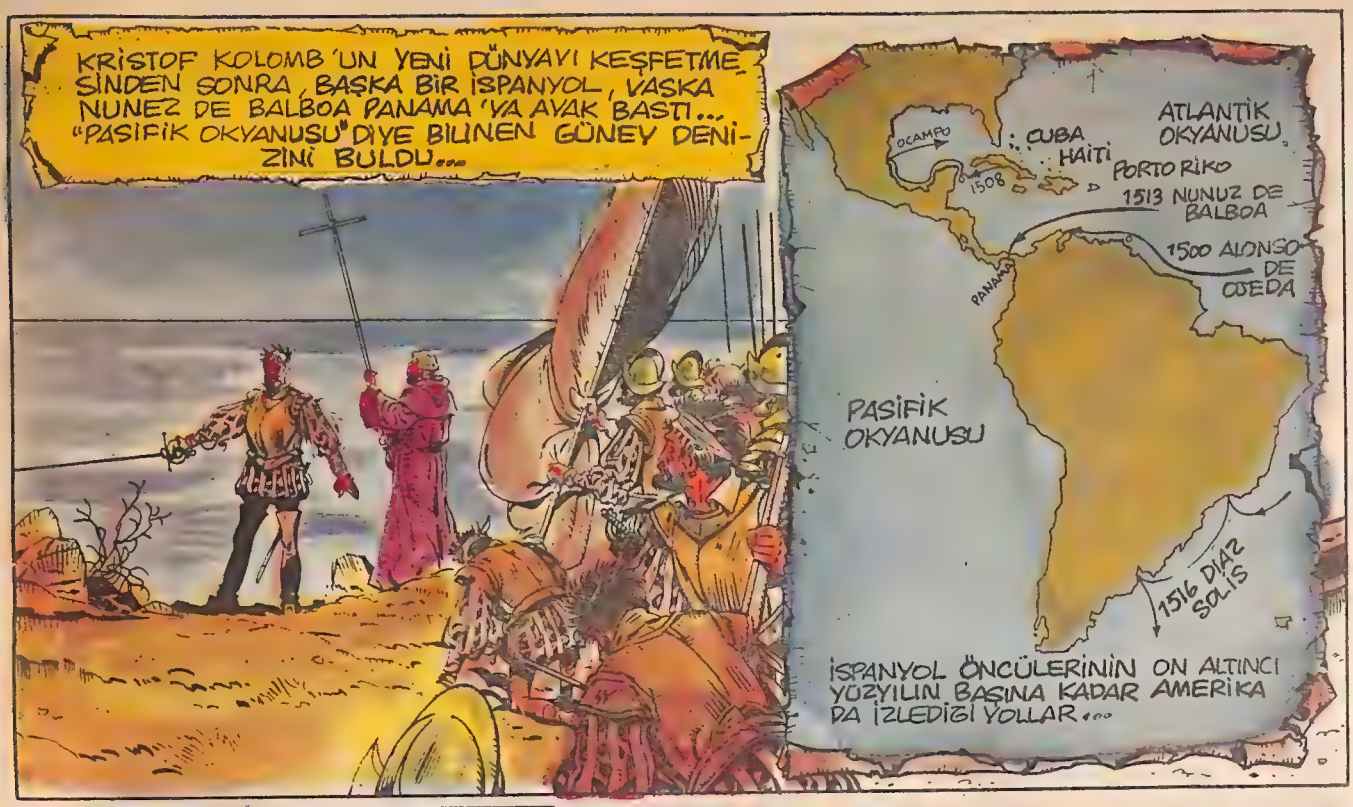

1517 YILINDA BALBOA PANAMA BÖLGESİNDE ÖLDÜ.. AYNI YIL FRANCISCO HERNANDEZ DE CORCOBA YUKATAN'A GELDİ.

KAPTANLARININ EMİRLERİNE UYARAK ADAMLAR VAHŞİ ORMANLARA DALDILAR...

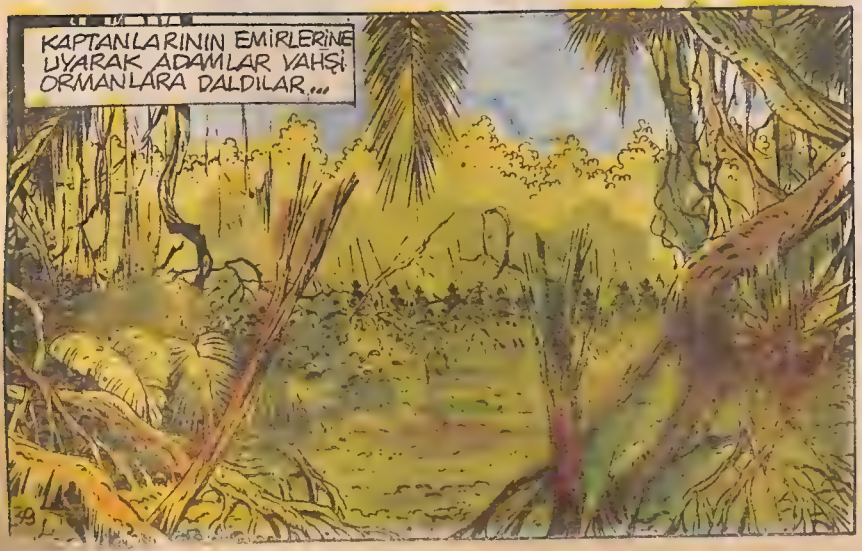

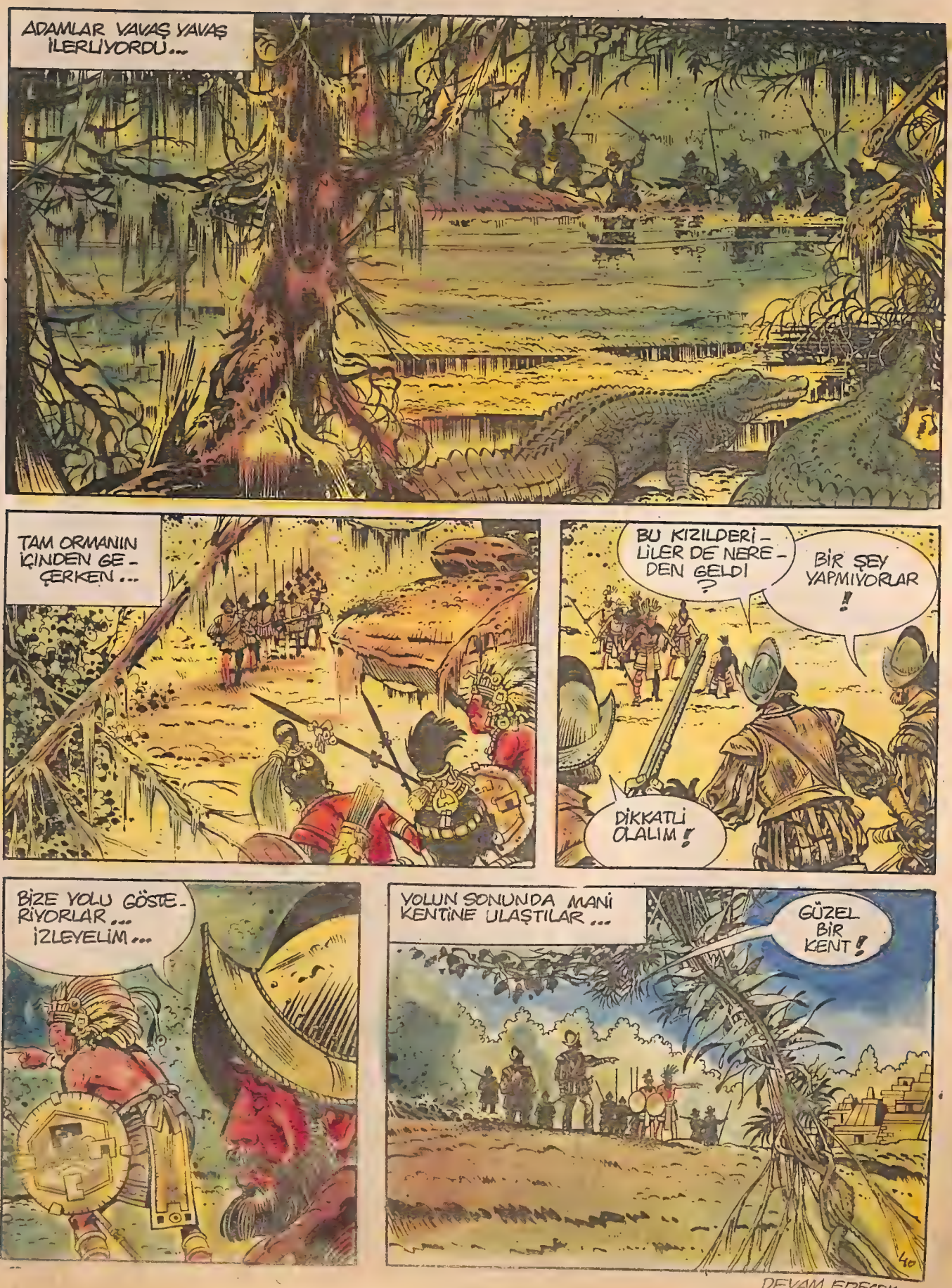

DEVAM EDECEK

Bilmece Bulmaca

Yanıtlar 64. sayfada

GÖRÜNTÜLER: Yukarıdaki dört görüntüden biri, solda görülen resimle eş. Acaba onu bulabilir misiniz?

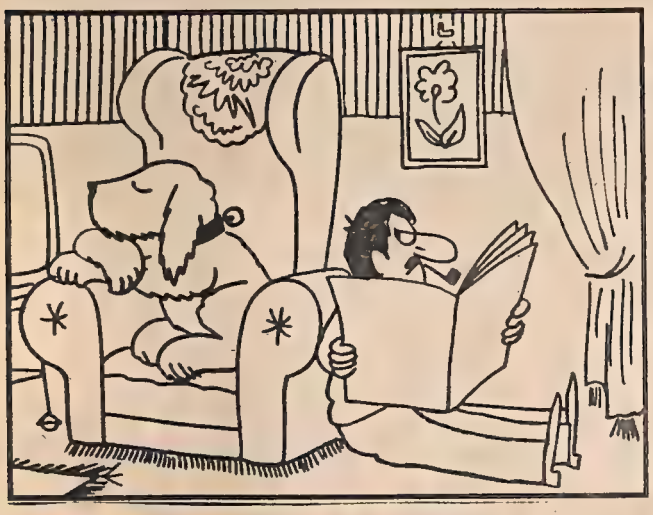

7 BENZER

Yukarıdaki iki resim arasında yedi benzerlik var... Bu yedi benzeri bakalım ne kadar sürede bulacaksınız?

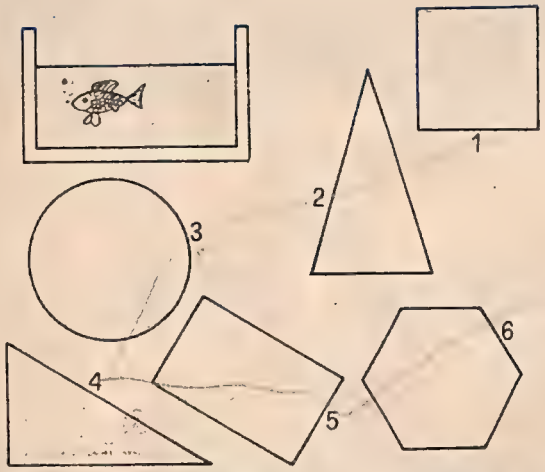

ÖZDEŞ ALAN: Cetvel kullanmadan, yukarıdaki altı şekilden hangisinin akvaryumdaki suyun yan yüz alanına eşit olduğunu bulabilir misiniz ?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

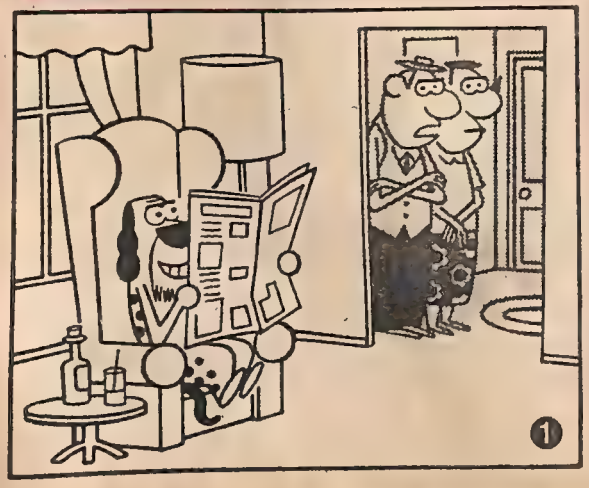

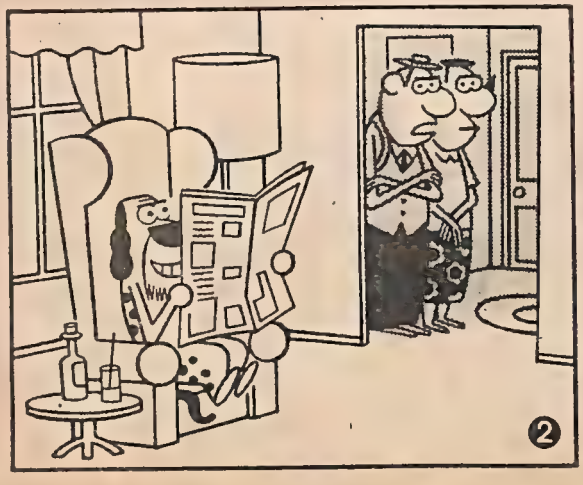

	1	2	3	4	5	6	7	8
1	Ç	A	Ğ	L	A	Y	A	N
2	A	T	■	A	D	A	N	A
3	R	A	■	H	A	M	A	K
4	Z	■	K	A	M	A	R	I
5	A	T	İ	N	A	■	■	R
6	M	E	R	A	K	■	L	A
7	B	■	■	■	■	D	İ	T
8	A	L	E	N	■	O	T	■

KARE BULMACA

SOLDAN SAĞA: (1) Yüksekten, çağıltılarla dökülen akarsu. (2) Bir hayvan. — Bir kentimiz. (3) (tersi) Utanma duygusu — İki ağaç arasına gerilerek içine yatılabilen ağ. (4) Gemi odası. (5) Yunanistan'ın başkenti. (6) Bir şeyi anlamak, öğrenmek için duyulan istek — Bir nota. (7) Yapraklarıyla ipekböceği beslenen ve meyvesi yenilen bir ağaç. (8) Evren — Küçük bitkilere verilen genel isim.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: (1) Haftanın üçüncü günü. (2) Baba — (tersi) Bir besin maddesi. (3) Sünnet olan çocuğun elini tutan kimse. (4) Bir kış sebzesi. (5) Bir şeye kendini bağışlamak. (6) Delik ya da yırtık bir yeri uygun bir parça ile onarma, kapatma — Bir nota. (7) (tersi) Bir bayan adı — Ürdün — İsrail sınırında bir göl. (8) Bir şarkıda her kıtadan sonra yinelenen ve bestesi değişmeyen parça.

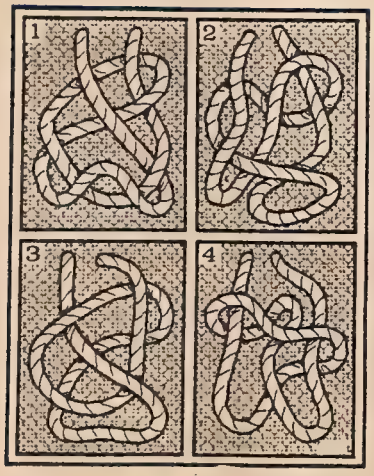

DÖRT İP

Yukarıdaki dört ipin bir bölümü çekince düğümleniyor. Acaba bu düğümlenen ipleri bulabilir miyiz?

POLİS DOSYASI

Acaba komiser genç polisin casus olduğunu nasıl anladı?

TARİHSEVERLER İÇİN

Aşağıda altı ünlü kişinin adı, her adda harflerin yerleri değiştirilerek yazılmıştır. Acaba bu ünlü kişilerin gerçek adlarını bulabilir misiniz?

(1) ATFİH NULSAT TEMHEM
(2) MARİM ANSİN
(3) ABRABSOR NERYATTİH APAŞ
(4) RİP TANLUS DALAB
(5) UNKAİN LUSNAT EYLÜSNAM
(6) RIDMILIY EZYABTİ

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi kısaca yazın. Bu köşede yayımlayalım...

- ÖZLEM UZOĞUZ: Yaşım 10. Pul, peçete ve kart biriktiririm. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi severim. Hayvanlarla ilgilenirim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Sakaldöken Cad. Koç Ap. D.8 Setbaşı – BURSA
- BİROL UFUK RUSO: Yaşım 12. Müzik dinlemeyi ve kitap okumayı çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
  Adres: Geçitkale No: 1 MAGOSA – KIBRIS
- ALP GÖKSEL: Yaşım 11. Pul ve kart biriktiririm. Kitap okumayı müzik dinlemeyi severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: 14. Şehit Ecvet Yusuf Sok. Yenişehir – LEFKOŞA
- ASLI SÜLLER: Yaşım 9. Spor yapmayı, müzik dinlemeyi, kitap okumayı çok severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: 1743 Sok. No: 26/2 Karşıyaka – İZMİR
- CENK TANOVA: Yaşım 13. Boş zamanlarımda kitap okur, bisiklete binerim. Tenis, basketbol ve voleybol ile ilgilenirim. Yazışacağım.
  Adres: Hasane İlyaz Sok. No: 12 Köşklüçiftlik – LEFKOŞA
- ZEYNEP AKKUŞ: Yaşım 10. Kitap okumayı, sporu ve sinemayı çok severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Cihangir Yokuşu Lale Ap. 12/6 Tophane – İSTANBUL
- İLHAN SAĞLAM: Yaşım 14. Yüzmeyi ve masa tenisi oynamayı çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
  Adres: Gülbahar Hatun Mah. Lütfullah Sok. No: 76/2 TRABZON
- YEŞİM CENGİZ: Yaşım 10. Müzik dinlemeyi, dansetmeyi, kitap okumayı severim. Pul biriktiririm. Yazışacağım.
  Adres: 1727 Sok. No: 16/5 Kartopu Ap. Karşıyaka – İZMİR
- CEM GEÇER: Yaşım 11. Kitap okumayı resim yapmayı, voleybol oynamayı severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: 149. Sok. No: 15 D. 17 Hatay – İZMİR
- FUNDA ÇALIŞKAN: Yaşım 10. Pul ve kart biriktiririm. Müzik dinlemeyi, gezmeyi çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
  Adres: Hoşdere Cad. 125 / 7 Kurt Ap. Çankaya – ANKARA

YANITLAR

● MATEMATİK OYUNLARI: 14.5 metrelik bir ipi iki halkadan geçirdikten sonra her iki ucuna keçileri bağlamak gerekir.

● BENZER: (1) Bekçinin süpürgesinin arkası ile sağdaki perdenin saçağı. (2) Kaplanın sağ gözü ile köpeğin tasmasındaki çıngırak. (3) Süpürgenin bağı ile sağdan ikinci perdenin saçağı. (4) Kafesin köşesindeki otlar ile koltuğun üzerindeki örtünün süsü. (5) Kedinin bıyığı ile sol alt köşedeki halının saçağı. (6) Bekçinin elindeki kovanın sapı ile duvardaki tablonun üzerindeki çiçeğin dalı. (7) Bekçinin solundaki ağacın üst dalı ile sağdaki perdenin bağı.

● 8 FARK: (1) Köpeğin kuyruğu. (2) Adamın şapkasının üzerindeki pencere. (3) Kapının yanındaki halının ortası. (4) Soldaki pencerenin perdesinin alt kısmı. (5) Adamın yeleğinin kol ağzı. (6) Gazetenin sağ tarafındaki şekil. (7) Köpeğin yanındaki kamışın uzunluğu. (8) Abajurun ortası ile koltuk arasındaki uzunluk.

● GÖRÜNTÜLER: 3 numaralı görüntü

● ÖZDEŞ ALAN: 5 numaralı şekil.

● KARE BULMACA: Soldan sağa: (1) Çağlayan. (2) At – Adana. (3) Ra – Hamak. (4) Kamara. (5) Atina. (6) Merak – La. (7) Dut. (8) Alem – Ot. Yukarıdan aşağıya: (1) Çarşamba. (2) Ata – Te. (3) Kirve. (4) Lahana. (5) Adamak. (6) Yama – Do. (7) Anor – Lut. (8) Nakarat.

● DÖRT İP: 2 ve 3 numaralı ipler düğümlenir.

● POLİS DOSYASI: Komiser gizli belgeyi büroda pardesüsünün sol cebine yerleştirmişti. Ama komiser baygınken belgeyi okuyan casus, belgeyi yerine koyarken şaşırmış, belgeyi sol yerine sağ cebe yerleştirmişti.

● TARİHSEVERLER İÇİN: Fatih Sultan Mehmet, Mimar Sinan, Barbaros Hayrettin Paşa, Pir Sultan Abdal, Kanuni Sultan Süleyman, Yıldırım Beyazıt.

OKURDAN OKURA

ÇOCUK

Bu çocuk büyüyünce,
Ülkesine katkıda bulunacak
Bu güzel yurduna yeni yeni şeyler
kazandıracak

Bu çocuk büyüyünce
Yeni yeni bilgiler edinecek
Bu çocuk büyüyünce
Neler neler yapacak

NECATİ EŞLİK

AĞLAMA ÇOCUK AĞLAMA

Ağlama çocuk ağlama
İnci inci gözyaşlarına yazık
Donuk donuk bakma öyle
Söz sana
Bu korku dolu günler bitecek artık
Ağlama çocuk ağlama
Anne baba
Kardeş, tanıdık
Acısını çekmeyeceksin
Söz sana
Kardeş kardeşi öldürmeyecek artık
Ağlama çocuk ağlama
Sevgi dolu yüreciğine
Kin bilmeyen arı gözlerine yazık
Söz sana
Seni kimse ağlatmayacak artık
Ağlama çocuk ağlama
Özlemlerini yaşlarınla akıtıp
Bakma suçlayıcı gözlerle şu dünyaya
Söz sana
Elma şekerleri kana bulanmayacak
Söz sana
Ağaçlar gene çiçek açacak
Söz sana
Dünya barış dolacak artık.

FUNDA SİVRİKAYA

SERT TIRNAK

Öğretmen sınıfta temizlik kontrolü yapıyordu. Sıra Ali'ye geldi. Ali'nin tüm tırnakları kısa, ancak baş parmaklarının tırnakları uzundu.

Öğretmen sordu:

– Oğlum, neden baş parmaklarının tırnakları uzun?

Ali yanıtladı:

– Öğretmenim o parmaklarımın tırnakları çok sert olduğu için yiyemedim.

GAMZE ERBİL

OKURDAN OKURA

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız...Şiirlerinizi, resimlerinizi, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz...

DURUMA GÖRE

Annesi sokakta oynamaktan her tarafı kir pas içinde kalan Ayhan'a,

— Çabuk koş yıkan, dedi. Akşama misafir gelecek.

Yumurcağın canı sıkılmıştı:

— Peki kısa kollu gömlek mi, uzun kollu gömlek mi giyeceğim?

Annesi:

— Bunun yıkanmanla ne ilgisi var? diye sorunca,

Ayhan:

— Olmaz olur mu, ona göre yıkanacağım da dedi.

SEHER UYSAL

Resim: OLCAY KARAHAN

ÇOCUK DERGİSİ

Çok severim polis dosyasını
Hele Temel Reisin fıkrasını
Pembe Panter güldürür hepimizi
Yoktur Çocuk Dergisinin benzeri
Kaptan ve Çocukları neşelendirir
Uzay Çocukları ise şenlendirir
Çizgi romanları heyecanlandırır
Test yanıtları meraklandırır
Pırtıcık bol yaramazlık yapar
Matematik oyunları işime çok yarar

ZİYA O. TOKHAN

YAZ

Güneş anne gülümsüyordu herkese
Çocukları oynaşıyordu
Yeryüzü yemyeşil, gökyüzü pırıl pırıl
Belliydi, yaz gelmişti

Çocukların sesiyle
Derenin sesiyle
Gökyüzünün pırıltısıyla
Belliydi, yaz gelmişti.

İNCİ HATİPOĞLU

DÜNYA ÇOCUK YILI

Hey büyükler
Sizlere sesleniyoruz
Sizlere bir mektup yazıyoruz
Diyoruz ki örnek olun bizlere
Sokakları kirletmeyin ki,
Kirletmiyelim biz de
Savaşmayın ki birbirinizle
Dost olalım biz de hep birlikte
Hani çocuk yılında
Düşmanlığı yıkacaktık?
Hani birbirimize
Hep yardımcı olacaktık?
Örnek olun bizlere
Öğretin bize doğruyu
Öğretin bize sevmeyi
Doğayı, dünyayı, tüm insanları
Mutlu olalım
Hep birlikte

BİLGE GÖKTEPE

KANUN

Küçük çocuk babasına sordu:

— "Baba, öğretmenimiz bu sabah bizi dünya üzerinde tutan kuvvetin yerçekimi kanunu olduğunu söyledi. Doğru mu bu?"

— "Evet oğlum, doğru."

— "Peki bu kanun kabul edilmeden önce dünya üzerinde nasıl duruyorduk?"

İZAK BENGİYAT

ANNEM BİRAZ ŞİŞMAN ÖĞRETMENİM!

Ana okulunun öğretmeni çocuklara anne ve babalarının resimlerini yapmalarını söylemişti.

Çocuklar resimleri yapmaya başladılar. Herkes anne ve babasının resmini yaparken, küçük Ali yalnız babasının resmini yaptı. Öğretmen annesinin resmini neden yapmadığını Ali'ye sorunca şu yanıtı aldı:

— Annem çok şişman da öğretmenim, bu kâğıda sığmaz diye düşündüm!

HASAN UYSAL

DÜNYA ÇOCUKLARINA

Neden, neden acaba
Neden yalnız Dünya Çocuk Yılında
Mutlu kılınır çocuklar?

Neden, neden acaba
Neden yalnız Dünya Çocuk Yılında
Irk ayrımı yapılmaz çocuklara?

Neden, neden acaba
Neden yalnız Dünya Çocuk Yılında
Sevgi ve şevkat gösterilir çocuklara?

Neden, neden acaba
Neden yalnız Dünya Çocuk Yılında
Bütün bunlar?

MÜNEVVER GÖNENÇ

— Bugün yüzme yarışında Ahmet'i geçemeyiz.

FIKRALAR

SIRASI

Küçük çocuk, yorgun yatan annesine sorar:

— Anne niçin yatıyorsun?

— Çok yoruldum da, onun için yavrum.

— O kadar çok mu yoruldun anne?

— Evet oğlum, elimi kımıldatacak halim yok.

— Öyle ise: Vazoyu kırdım. Sonra söylemedin deme.

AKILLI EŞEK

Köy ağası bir köylünün bostanından geçiyordu. Kuyunun çevresinde gözleri bağlı bir eşeğin dolabı döndürdüğünü görünce durdu, köylüye seslendi.

— Zavallı hayvanın neden gözlerini bağladın.

Köylü:

— Ağam gözleri bağlı olunca eşek düz bir yolda yürüdüğünü sanır, diye yanıtladı, aksi halde döne döne başı döner.

— Eee, boynuna bir de çıngırak takmışsın.

— Ağam çıngırağın sesi kesilince eşeğin durduğu anlaşılır.

— Peki, ya eşek durur da başını sallayıp seni aldatırsa?

Köylü:

— Aman ağam, diye gülümsedi sizin kadar akıllı eşek nerede!

YAZISIZ

TEMEL REİS

ARKADAŞLIK

SANA PASTA PİŞİRMEMİ İSTER MİSİN ?
İSTEMEZ.. BU ISPANAK BANA YETER!
ISPANAK

ARKADAŞLIĞIMIZ NEDEN İYİYE GİTMİYOR BİLİYOR MUSUN ? HİÇ BİR ZAMAN BANA GEREK DUYMUYORSUN..

BANA HER ZAMAN YARDIM EDERSİN AMA BİR KEZ DE BENDEN YARDIM İSTEMEZSİN!
ISPANAK

HİÇ BİR ŞEY YAPMAMI İSTEMEZSİN!

ŞUNU BİR DAKİKA TUTAR MISIN ?
ISPANAK

ISPANAK
PAT!
KÜÜT!

GÖRDÜN MÜ ? YANLIŞ DÜŞÜNÜYORSUN İSTE..

ISPANAĞIMI TUTTUN YA..
ŞAPIR...
ISPANAK
4-23

"Faiz" nedir bilenler parmağını kaldırsın!

İnsanlar çalışıyor,
para kazanıyorlar...
Peki, para çalışmaz mı?
Para, para kazanmaz mı?

Elbette kazanır.
Yeter ki siz çalıştırın.

Para, bankada çalışır.
Paranın kazandığı paraya,
bankacılık dilinde
"faiz" diyoruz.

Önemli olan, parayı
en yüksek faizle çalıştırmaktır.
Pamukbank, her zaman
en yüksek faizi verir.

Diyelim, bugün
Pamukbank'a 1.000 TL yatırdınız.
Ya da, sizin adınıza büyükleriniz
5.000-10.000 TL yatırdılar.
Bakalım bu paralar
ne kadar sürede
ne kadar büyüyor:

Yatırılan TL	I. yıl	II. yıl	III. yıl	IV. yıl
1.000.—	1.245.—	1.548.80	1.919.44	2.364.20
5.000.—	6.080.—	7.367.36	8.881.78	10.638.50
10.000.—	12.060.—	14.515.60	17.403.30	20.753.04
15.000.—	18.060.—	21.687.60	25.953.58	30.902.12
20.000.—	24.020.—	28.811.84	34.447.04	40.983.88

Tablodan da anlaşıldığı gibi,
Pamukbankta paranız
çok para kazanır...
4 yılda iki katını da aşar.

"İyi", değil mi?

PAMUKBANK
iyi bankadır